

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 11
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 31 МАРТ 2020 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд

ОТСЪСТВА Драгомир Кояджиков

/В заседанието участва Данаил Кирилов – министър на правосъдието/

/На заседанието присъства Васил Пеловски – и. д. главен секретар на Висшия съдебен съвет/

/Откриване на заседанието – 9.45 ч/

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия на 31 март 2020 г. Министърът на правосъдието е тук в сградата на Висшия съдебен съвет, с него имаме също контакт и връзка. Г-н Магдалинчев е също на линия, г-жа Марчева, г-жа Димитрова, г-н Новански, г-н Гроздев, г-н Чолаков, г-жа Имова, г-жа Пашкунова, г-н Мавров, г-жа Дишева и г-жа Керелска. Всеки един от вас ме чува, имаме и визуална връзка.

Имаме две точки в дневния ред. Първата е точката, която е публикувана в дневния ред и е свързана с обсъждане работата на

Съдийска колегия и органите на съдебната власт в рамките на извънредно положение. Имаме предложение за включване на допълнителна точка в дневния ред. Тя е по предложение на колеги. Предлагам ви да гласуваме включването на т. 2 в дневния ред. Който е съгласен, моля да гласува. Гласуването ще се осъществява чрез вдигане на ръка. Режим на гласуване за включване.../Намесва се В. Пеловски: Само да кажа, г-н Шекерджиев има технически проблем. Чува ви, вижда ви, но не може да взема думата. Когато гласувате той каза, че просто ще му отчетем гласа, той ще ми каже на мен и аз на вас./ Добре.

По т. 2, колеги, да бъде включена в дневния ред, имате ли възражения? Моля ви, да включим т. 2 в дневния ред. Режим на гласуване. Всички членове на колегията са за включването.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. ВКЛЮЧВА в дневния ред следната допълнителна точка:

2. Обсъждане на промени в Правила за работа на Съдийската колегия на ВСС във връзка с извънредното положение на територията на Република България.

Внасят: Членове на Висшия съдебен съвет

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, дотолкова доколкото т. 2 е свързана с начина, по който ще работи Съдийска колегия, правя предложение т. 2 да бъде включена в дневния ред като т. 1. Имате ли възражения? Ако

нямате възражения, нека т. 2 да бъде първа в дневния ред и да разгледаме нея преди т. 1. Ако сте съгласни, нека да гласуваме. Кой е против? Един глас „против“. Имаме решение точка 2 да се разгледа преди точка 1.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Точка 2 да се разгледа преди т. 1.

ЛОЗАН ПАНОВ: Докладвам т. 2, която, както видяхте, изместихме като т. 1. Предложението е на колеги от Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет. Предложението е за допълване правилата за работа на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и по-конкретно чл. 5, ал. 1, като се създаде ново изречение „При обявено от Народното събрание на Република България военно или друго извънредно положение уведомяването се извършва по телефон и/или електронен път, като всички материали за заседанието се предоставят в електронен вид на посочен електронен адрес.“

Точка 2, допълват се отново правилата, като в чл. 8 се създава нова ал. 3 „При обявено от Народното събрание на Република България военно или друго извънредно положение и наличие на техническа възможност заседанията на колегията могат да се провеждат дистанционно чрез видеоконферентна връзка.“

Точка 3 – в чл.8 се създава ал. 4 „В случай на невъзможност за провеждане на дистанционно заседание чрез видеоконферентна връзка, заседанието на колегията се провежда чрез размяна на

становища по електронен път. Решенията, приети по този начин, се обявяват публично ведно с мотивите за взимането им.“

Има предложение за допълване и на чл. 16, ал. 4, създава се ново изречение: „При обявено извънредно положение и наличие на техническа възможност заседанията на комисиите могат да се провеждат дистанционно, като в този случай материалите за заседанието се предоставят на членовете на колегията в електронен вид.“.

И последното предложение: Възлага на Администрацията на Висшия съдебен съвет да извърши в най-кратък срок необходимите проучвания и представи на членовете на колегията доклад за нужните технически средства и софтуер за провеждане на публични заседания на Съдийската колегия в дистанционен режим, който да бъде изпратен на Комисията по бюджет и финанси към Пленума на Висшия съдебен съвет за съгласуване и взимане на съответно решение.

Уважаеми колеги, по отношение на предложенията, заповядайте за становища. Някой иска ли да се изкаже? Г-жа Керелска. Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: По принцип в чл. 33, ал. 6 от Закона за съдебната власт, който е цитиран и от предложителите, наши колеги, е предвидено колегиите да обсъждат и да вземат решенията публично. С оглед на това аз считам, че в момента ние, действайки по този начин дистанционно и електронно също изпълняваме изискването на закона. С оглед на това, тази регламентация, която се предлага и по-конкретно в т. 1 и т. 2 би могла да се приеме, но не е задължително необходимо, за да провеждаме заседанията си в този формат в съответствие със спазването на закона. Лично аз считам, че действайки по този начин, провеждайки заседанията по този начин, взимайки решенията по този начин, ние сме в съответствие с разпоредбата на чл. 33, ал. 6, която

изисква публичност на нашите заседания и на взимане на решения.

Ако решим да приемем точка 1 и 2 от направеното предложение имам допълнително възражение по отношение на точка 3. В случая това, което се предлага в т. 3 вече е в противоречие с изискването за публичност на нашите заседания и взимане на решения. Ако искате мога пак да прочета точката: „В случай на невъзможност за провеждане на дистанционно заседание чрез видеоконферентна връзка, заседанието на колегията се провежда чрез размяна на становища по електронен път. Решенията, приети по този начин, се обявяват публично ведно с мотивите за взимането им.“. Считам, че така регламентирана тази точка е в противоречие с изискването за публичност в неговата цялост, така както е залегнало в чл. 33, ал. 6 от Закона за съдебната власт.

По-нататък по отношение на т. 4, която касае работата на комисиите, а именно: „При обявено извънредно положение и наличие на техническа възможност заседанията на комисиите могат да се провеждат дистанционно, като в този случай материалите за заседанието се предоставят на членовете на колегията в електронен вид.“, считам че не бихме могли днес да гласуваме тази точка, защото преди това трябва да има промяна в Правилника за дейността на Висшия съдебен съвет в тази посока.

По отношение на т. 5, която е организационна, а именно: Възлага на Администрацията на Висшия съдебен съвет да извърши в най-кратък срок необходимите проучвания и представи на членовете на колегията доклад за нужните технически средства и софтуер за провеждане на публични заседания на Съдийската колегия в дистанционен режим, считам че не е целесъобразно да възлагаме на администрацията да подготвя доклад. По-целесъобразно е да осигури необходимите технически средства и софтуер за провеждане на

публични заседания. Тоест, ако се стигне до гласуване на тази точка да отпадне администрацията да изготви доклад, защото считам, че това е излишно.

Това са моите предложения. Считам, че ние не нарушаваме изискването залегнало в закона за публичност с начина на провеждане на заседанията по този начин, по който го провеждаме в момента. Просто става въпрос за различна форма на публичност. Това е моето становище.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Керелска. Преди да продължим искам да ви уведомя, че г-н Шекерджиев също се е включил, но той има технически проблем с осъществяването на нашия видеоконтакт. Тоест, той ни чува, ще гласува по отношение на решенията чрез уведомяване на главния секретар, който пък ще ни уведоми за неговия вот, но той не може да осъществи техническа връзка и да осъществи видеоконтакт. Просто ви уведомявам. Тоест, в момента нямаме контакт единствено и само с г-н Кояджиков.

Уважаеми колеги, г-жа Керелска каза своите аргументи. Те засягат т. 3, като счита, че т. 3 не трябва да се гласува; т. 4 изисква промяна в Правилника на ВСС, а по отношение на т. 5 предлага да отпадне изготвянето на доклад.

Издавания, други, имате ли, колеги? Ще подложа всяка точка на отделно гласуване, мисля че това стана ясно.

Г-жа Дишева иска думата. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз ще гласувам против предложението по т. 3 по съображенията, които каза г-жа Керелска, без да ги повтарям. Освен това, считам че не се налага изобщо изменение в .../микрофония/...

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Микрофонията е много силна.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уважаеми колеги, може ли да предложи нещо, защото действително не се чува нищо от получилата се микрофония. Обикновено в такива случаи всеки, който не говори изключва микрофона и когато председателстващият даде думата на някого той включва микрофона си. Искате ли да опитаме и всички да изключим микрофоните?

ГЛАСОВЕ: Добре.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако всички сте изключили микрофоните, в момента чувате ли ме? Чувате ме. Има ли микрофония, която ви създава усещане, което не може да преодолеете? Ако няма, то тогава този способ е по-добър. При това положение продължаваме нататък. Предоставям думата на г-жа Дишева, която имаше изказване. Моля Ви само, г-жо Дишева, да повторите Вашето изказване, защото микрофонията беше наистина много сериозна и част от Вашето изложение не беше достъпно за колегите. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже не знам какво се е разбрало, ще повторя пак всичко много накратко. Аз ще гласувам против предложението по т. 3 по съображенията, които изложи г-жа Керелска, защото подобен начин на провеждане на заседание, на гласуване изобщо не съответства на регламентацията на закона. В останалата част, считам че не се налага изобщо изменение на правилата към настоящия момент, защото ние сме в извънредно положение. Взели сме решение да проведем заседание по този начин и провеждането му по този начин според мен също съответства на изискванията на закона. Считам, че изобщо не е необходимо да вземаме решение за изменение на правилата.

Това беше по същество изказването ми.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Предоставям думата на г-жа Димитрова. След това поиска думата г-жа Пашкунова.

Г-жо Димитрова, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Предлагам ви, колеги, да гласуваме. Имаме доста по-съществени въпроси от това. Чухме възраженията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря. Колеги, вярно е, че чухме възраженията, знаем какво е и предложението. Въпросът е да вземем решение, което да е максимално съобразено със законовата разпоредба. Аз също съм съгласна, че Вътрешните правила за работа на Съдийската колегия са изготвени въз основа на правомощия, които са ни възложени, както със Закона за съдебната власт – чл. 30, ал. 2, и ал. 5, така също и с правилник.

Също смятам, че поради извънредното положение не е необходимо нито да чакаме промяна в закона, нито да предприемаме действия по промяна на правилника, тъй като той е нормативен акт, има си съответен механизъм, има си съответна процедура и това ще забави нещата във времето.

По отношение на правилата. Доколкото те не могат да не съответстват на изрично разписаните правила в Правилника и в Закона за нормативните актове, аз също смятам, че те не следва да бъдат променяни, още повече те предлагат една трайна уредба на отношението. В случая сме в извънредно положение и така както взехме нашето решение по отношение работата на органите на съдебната власт, без да чакаме промени в закона, така е достатъчно да вземем решение докато трае извънредното положение ние да провеждаме заседанията онлайн или чрез видеоконферентна връзка. Това е абсолютно достатъчно, не е необходима никаква промяна, така могат да бъдат провеждани и заседанията на комисиите, то е наложително дори, още повече, когато това е необходимо. Така че, аз предлагам просто да

вземем решение по време на извънредното положение да се провеждат заседанията на комисиите и на Съдийска колегия онлайн или чрез видеоконферентна връзка, за да не изпадаме в противоречие с приетите от нас промени в правилата с тези, които са разписани в Правилника и в Закона за съдебната власт. Също считам, че възраженията, свързани с това когато няма необходимост от такава видеоконферентна връзка да не са публични ..., ... противоречат на закона, такава техническа обезпеченост трябва да бъде осигурена щом провеждаме заседанията онлайн или чрез видеоконференция. Това е моето предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Предоставям думата на г-жа Имова, след това на г-жа Марчева.

Заповядайте, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Панов. Моето становище е точно обратното на това, което чухме досега от колегите. Няма да ви губя времето с това да ви убеждавам, че при извънредно положение, каквото е обявеното със Закона за извънредното положение в страната, поради епидемиологичната обстановка от 13.03.2020 г., както и във връзка със Закона за мерките и действията относно преодоляване на епидемиологичното положение в страната, което е и световна пандемия, следователно ние сме в положение аналогично на военно положение. Чухме мерките, които се взимат от Националния щаб. Чухме и мерките, които взима ежедневно министърът на здравеопазването за затягане хигиенните и здравословни мерки, които трябва да се изпълняват и спазват от българските граждани във връзка с преодоляване на епидемията и последиците от нея.

Считам, че предложените допълнения в Правилата за работа на Съдийската колегия са в съответствие със закона, защото в случая видеоконферентната връзка е форма на публичност на заседанията, способ за осъществяване на публичността, каквато е заложена в чл. 33,

ал. 6. Така че, допълненията в точки 1 и 2 на предложението за решение на Съдийската колегия, смятам че съответства напълно на закона, но се различава по това, че променяме способа, т.е. детайлизираме способа, по който се осъществява публичността.

По отношение на т. 3, която е предложена в решението, считам, че това е най-същественният момент, на който следва да обърнем внимание, тъй като тази промяна се налага именно във връзка с извънредното положение, именно когато технически е невъзможно да се осъществяват способите за осигуряване на публичност на заседанията на Съдийската колегия да се премине към..., заседанията да се провеждат чрез размяна на становище по електронен път, като решенията след съгласуване на становищата се обявяват публично и при наличието на необходимото законоопределено мнозинство, тези решения, когато имат същото мнозинство, да бъдат публикувани публично. Това е изключението от традиционните форми на осъществяване на публичност, но считам, че и т. 3 не нарушава публичността на съгласуване на нашите становища, защото съгласуването на нашите становища под тази форма ще се осъществява чрез имейли. Имейлите са документи, които могат да се предоставят на обществеността и да доказват формирането на нашето решение, поради което считам, че е изключително наложително да се допълнят правилата за работа на нашата колегия, като подкрепим тази формулировка, а именно „В случай на невъзможност за провеждане на дистанционно заседание чрез видеоконферентна връзка, защото и това би могло да се случи в условията на извънредно положение, каквото за мен е това, което в момента ни сполетя, считам че техническата невъзможност да се проведе една от формите на публичността може да се замени с друга форма, а това е взимане на легитимни решения, съгласно изискванията на закона, с оглед кворума, с оглед принципа,

при който се взимат решенията, който е разписан в закона, но чрез размяна на становища по електронен път, след което легитимно взетото решение при наличие на необходимия кворум и наличие на необходимото мнозинство, да се оповестят, да се публикуват в интернет страницата на Висшия съдебен съвет и да се доведат до знанието на цялата общественост, естествено на органите на съдебната власт и на обществеността, поради което принципът се запазва, но способът е друг. Законът не определя способа. Законът казва „заседанията са публични и се провеждат чрез излъчването им в интернет“. Тоест, използвайки високите технологии ние, използвайки интернет при липса на техническа възможност да се осъществява видеоконферентна връзка между нас ние бихме могли да съгласуваме нашите мнения и нашите становища чрез размяна на имейли и даване необходимия срок за изчитането на определените теми и материали, след което да съгласуваме нашите мнения чрез имейли. Казвам това отново при положение, че е невъзможно технически да се осъществи видеоконферентна връзка между нас. Този способ е форма на използване на технологиите, които да проведат принципа на публичност, но чрез ограничаване на видеоконференцията, т.е. размяна на становища, които ще получат необходимата форма във взетото решение при наличието на кворум, казах, и при наличието на необходимото мнозинство, посочено в закона, те ще придобият легитимна форма на взето решение от колективния орган и те ще бъдат доведени до знанието на органите на съдебната власт и на цялата общественост, така че ние пак, отново ще изпълним изискването на закона, на конституцията, която също предвижда публичността като форма на взимане на решение от органите на съдебната власт в случая, но ние като кадрови орган на съдебната власт и като орган, който изпълнява Закона за съдебната власт по чл. 33, ал. 6, ще можем в

максимална степен и при условията на извънредна ситуация да проведем този принцип.

Това е, което мога да кажа. Аз считам, че тези допълнения към правилата са уместни, те са необходими, те са наложителни във всичките им точки, разумни са, те съответстват на изискването на обществените отношения, които налагат при извънредни ситуации извънредни мерки. Считам, че тези мерки дори не ограничават публичността в случая, защото чрез използване на високите технологии ние отново осъществяваме изискването за публичност, макар и чрез друг способ, говорейки за т. 3. Говорейки за другите форми на осъществяване на нашите заседания, аз съм съгласна, че казвайки, че ние провеждаме заседанията си онлайн ние всъщност ги провеждаме съгласно изискването за публичността, посочено в чл. 33, ал. 6.

Това е. Аз ще гласувам за тези предложения.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Хюстън, чуваме ли се? Здравейте, колеги. Аз ви благодаря за спора, който започна и той ме върна във времето преди тази пандемия и някак си, колкото и да е странно, придобих чувство за нормалност, може би защото ме върна в предишната ми ситуация. Едва ли някой от вас си е представял, че подобни времена могат да настъпят и подобно извънредно положение може да бъде факт. Само преди две седмици въобще не мислехме за това. Поради тази причина считам, че и законодателят, когато е регламентирал чл. 33, ал. 6 е имал предвид това явление, когато е предвиждал така наречената „публичност“ на нашите заседания.

Аз мисля, че колегата Имова доста подробно ви обясни нейните съображения, които аз напълно споделям, само ще изведа лайтмотив, за да е ясно. Формата на заседанието, т.е. публичността не е условие за валидност на нашите решения. Така че, така наречената

„проблемна“ т. 3, в която ние възприемаме, че при липса на, при извънредно положение, военно или извънредно положение, което е обявено от Народното събрание, в случай на липса на техническа възможност за провеждане на видеоконферентните връзки може да бъде осъществено дистанционно взимане на решение чрез размяна на електронни писма, по никакъв начин не нарушава валидността на решенията, които ще са се взели. Мисля, че трябва да излезем от клишетата и от схемите на мислене, които имаме до този момент, защото тази пандемия е един феномен, който показва, че нищо от старите правила не може да бъде прилагано по начина, по който прилаган досега.

По отношение това дали се налага ние да допълним правилата за работата в дистанционен режим чрез видеоконферентна връзка, аз считам че следва да го направим, защото правилата регламентират начина... По никакъв начин те не нарушават това, което вече го има като правила, нито противоречат, напротив те допълват и мисля, че, доколкото сме юристи, редно е наистина да регламентираме дейността си по този начин. Неслучайно, между другото, видях снощи в новините, че Столичен общински съвет аналогично на нашето решение предлага за своята работа. Така че, не мисля, че в случая е проблем ние да приемем тези правила, те ще внесат една по-голяма яснота, не е въпрос на нещо в повече, нещо излишно, напротив, считам, че е много важно да се изясни. Още повече, че виждате, че тази връзка, която се осъществява в момента не е съвършена, поне за мен, има доста по-съвършени технологични решения. Аз разбрах от главния секретар, че вече се работи по осигуряването на едно по-добро техническо решение, което надявам се следващия път ще бъде факт.

Това е, което исках да кажа. Колегата Димитрова е права, ние имаме много по-сериозни въпроси да дискутираме, нека да гласуваме.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Марчева. Думата поиска г-н Магдалинчев. След това отново г-жа Керелска.

Г-н Магдалинчев, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, г-н Панов. Аз имам едно предложение за допълнение в т. 3, където в чл. 8 се създава нова ал. 4. Да се добави „в хипотезата на ал. 3...“ и продължава „в случай на невъзможност...“. Защото ние говорим само за такава ситуация, каквато е в момента, за промяна на правилата. Затова ал. 4 да започне така: „В хипотезата на ал. 3 в случай на невъзможност за провеждане на дистанционно заседание ...“ – и т.н. текстът си остава.

И имам още едно предложение към всички членове на колегията, когато някой обоснове, нека да не се преповтаряме останалите членове на колегията и да бъдем по-кратки, за да бъдем по-оперативни.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди да дам думата на г-жа Керелска. Предложението на г-н Магдалинчев е в т. 3 от предложението, а именно в чл. 8 в новата ал. 4 да започва така: „В хипотезата на ал. 3 в случай на невъзможност за провеждане на дистанционно заседание...“ и нататък продължава целият текст. Нали така? /Б. Магдалинчев: Точно така./ Добре. Благодаря Ви.

Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Чувате ли ме?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, много добре Ви чуваме. Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз ще изпълня призива на г-н Магдалинчев и няма да повтарям това, което съм казала вече. Това, което ще кажа е в отговор на аргументите на колегите, които преди това говориха, имам предвид колегата Марчева и колегата Имова.

Нека да не си играем с правни понятия. Забележката ми е по отношение на това, което каза колегата Марчева, че видите ли нашите решения няма да бъдат невалидни. Тука не говорим за валидност, недействителност, нищожност и т.н. на нашите решения. Става въпрос за спазване на закона. В предложението, което се прави с т. 3 всъщност ние излизаме извън изискванията на закона за публичност. Това е

И в тази връзка искам да обърна внимание и на г-жа Имова. Това, че ние ще си разменяме имейли и ще се съгласяваме по между си с нещо, а след това ще обявяваме решението, това не означава, че ние изпълняваме изискването за публичност. Публичността, както е регламентирана в чл. 33, ал. 6, иска обществото да наблюдава начина, по който взимаме решенията си, кой как гласува, защото това също се изписва на таблото и се вижда от хората, които следят нашата работа и какви са нашите решения. Това е публичността. Формулирана по този начин, а мисля, че това е съдържанието на нормата на чл. 33, ал. 6, като изискване, не съответства на това, което е посочено в т. 3 от направените предложения.

Нищо не чух по отношение на т. 4? Как считате вие, не трябва ли това предложение да бъде предложено от една промяна на Правилника?

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Керелска. Г-жо Имова, заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Панов. Само една реплика. Разбира се, тук не говорим за това да се съберем около една маса и нашите становища да бъдат наблюдавани и аргументите ни онлайн. Тука в т. 3 говорим за следното. И не случайно г-н Магдалинчев добави изречението, че в хипотезата на обявено от Народното събрание военно или друго извънредно положение и наличие на липса на техническа невъзможност да се осъществява видеоконферентна връзка.

Защото ние, колеги, не знаем какво ни очаква и трябва да бъдем готови този орган да работи и при извънредни условия. Ето това беше моето съображение да кажа, че т. 3 в случая е много важна, защото изключение от случая на публичността, да... Замисълът на закона е заседанията да са публични, защото обществеността трябва да следи начина, по който се формират нашите решения. Но считам, че в условията на извънредна ситуация, военно или друго извънредно положение, каквато е световната зараза от този коварен вирус и който ни прикова тук да не можем физически да общуваме по между си, но да изпълняваме нашите функции, считам че в този именно случай, когато имаме техническа невъзможност да се осъществява публичността, би следвало да има такава разпоредба, такава уредба при взимане на нашите решения, която да ни даде възможност да функционираме. Защото съдебната система не е престанала да функционира, както и нашата роля да организираме работата на съдебната система в един такъв момент на криза.

Считам, че ограничението, дори в т. 3, на публичността, което се явява не по наша воля, а поради обективни причини, би следвало да намери място в нашите правила и да даде възможност за форма, в която ние да вземаме решения в тези условия. Още повече, че ограничаването на публичността не е непонятно за нашата правна система, а именно в ал. 6 са посочени двете хипотези, при които публичността на нашите заседания е ограничена, съпоставяйки ценностите здраве и човешки живот спрямо ценностите са защитени в ал. 3, с оглед ограничаване на публичността, а именно независимостта на магистратите, а именно защита на класифицирана информация, нима здравето и човешкият живот са ценности, които трябва да бъдат поставени на различно място от тези, които законодателят в мирно време е преценил, че трябва да бъдат защитени, с оглед ограничаване

на публичността?

Отново призовавам да приемем нашите предложения, както са посочени, с допълнението, което направи г-н Магдалинчев.

Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Има искане за изказване от г-н Магдалинчев, както и от г-жа Дишева.

Г-н Магдалинчев, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Ще бъда съвсем кратък. В момента видеоконферентната връзка се излъчва онлайн. Това е форма на публичност. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Колеги, очевидно е от дебата, който се разразява, че смисълът на цялото това решение, което се предлага, е точно т. 3 от него, а именно изключване на публичността. Виждам в момента опит да се прокара едно решение, за което се прави опит буквално от началото на мандата на този Висш съдебен съвет, а именно да се провеждат заседания, които не са публични. Не виждам каква би била хипотезата, при която ще е възможно ние да разменяме имейли, доколкото разбирам в един доста продължителен период от време, за да се съгласуват становищата, а да не е възможно осъществяване на видеоконферентна връзка. Дори и да възникне, не дай си Боже, такава ситуация може да вземем тогава решение, както го взимаме днес, както го взехме на 15-и и на 16-и март, съобразно конкретната ситуация. Най-същественото обаче е, че предлаганото решение по т. 3, а именно да не се провеждат заседания на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет противоречи на закона. Доколкото си спомням, г-н Панов предложи разделно гласуване, аз правя такова предложение, на отделните точки, както са предложени. Преди това, моля, да подложите на гласуване изобщо въпроса дали се налага

промяна в правилата. Подкрепям напълно съображенията, които преди мен изказаха г-жа Пашкунова и г-жа Керелска.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Дишева. Г-н Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Здравейте, колеги. Аз имам процедурно предложение да престанем с дебата и да пристъпим към гласуване. Ясни са тезите, те бяха изразени от колегите. Подкрепям предложението на колегата Дишева и на колегата Панов да направим разделно гласуване точка по точка, като по отношение на т. 3 имаше процедурно предложение от колегата Магдалинчев, което също трябва да бъде подложено на гласуване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания? Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: От името на вносителите, бих искала да помоля т. 4 да се счита направена с редакцията, която направи колегата Магдалинчев, за да не правим варианти на гласуване различни. Нали, колеги, сте съгласни с това? Мисля, че е уместно.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Дани, т. 3 е това. В т. 3 се предложи допълнението от Магдалинчев.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само искам да конкретизирам. Предложението на г-н Магдалинчев беше в т. 3, а именно „В хипотезата на ал. 3 в случай на извънредно положение...“ – и т.н. Редакционно в т. 3 – чл. 8, ал. 4, която е новосъздадената алинея. Това беше предложението на г-н Магдалинчев, а не касае т. 4.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно така е, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Предоставям думата на г-жа Дишева. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Процедурно предложение първо да подложите изобщо на гласуване въпроса дали е необходимо изменение

на правилата за работа на Съдийска колегия, защото в зависимост от това ще следва и гласуването по отделните точки. Да вземем първо решение дали е необходимо изменение на правилата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на г-жа Дишева. Мисля, че в този смисъл беше и изказването на г-жа Пашкунова. Нейното предложение беше да се вземе просто едно решение, в което да се посочи, че в извънредно положение заседанията на Съдийска колегия и на комисиите да се извършват онлайн.

Г-жа Пашкунова поиска думата. Заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Точно това исках да кажа. Ако се гласува такова предложение да бъде при условие, че се вземе решение в рамките на извънредно положение да заседаваме онлайн и чрез видеоконференция. Тоест, както в Съдийска колегия, така и заседанията на комисиите към колегията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, Вашето предложение е също в този смисъл, доколкото разбирам? Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Точно в този смисъл, да. Аз се позовах на съображенията на г-жа Пашкунова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-н Магдалинчев поиска думата. Заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само ще кажа, че в закона има задължение за онлайн излъчване на заседанията на пленума и колегиите, а по отношение на комисиите няма такова задължение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Думата поиска г-жа Пашкунова. Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Въпросът беше, за да не изпадаме в противоречие с правилника и със закона по отношение на начина, условията, реда на заседаване, както от колегия, така и от комисиите, във връзка с предложението на колежата Керелска, че за комисиите

трябва да променяме правилника. Считам, че това не е необходимо. Просто работещо и оперативно е да вземем едно решение в рамките на извънредно положение да заседаваме чрез видеоконферентна връзка, т.е. неприсъствено. Смятам, че това е идеята на всичките тези промени, които се предлагат – да бъдем по-оперативни и да можем да вземаме решение, така че да не създадем правила, които да не съответстват на правилника и на закона. Моите условия са чисто процедурни, свързани с формата, иначе аз съм за онлайн заседания по време на извънредно положение, нека да е ясно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, мисля че, няма повече желаещи за изказвания. Тезите се обособиха.

Първото процедурно предложение е на г-жа Дишева, която предлага изобщо тези предложения да не се гласуват и това нейно предложение кореспондира с предложението на г-жа Пашкунова и то е в смисъл, че при обявено извънредно положение заседанията на Съдийска колегия и на комисиите се извършват онлайн. Очевидно в това предложение заседанията на Съдийска колегия са с публично излъчване, докато заседанията на комисиите не са, но комисиите също имат възможност да заседават онлайн, с оглед оперативната работа, която извършват и съответно те подготвят и материалите за колегията. Ще подложат това процедурно предложение на гласуване. Тезите се изясниха. В зависимост от гласуването ще подложат след това и самото предложение на колегите, както беше направено с допълнението на г-н Магдалинчев, но разделно точка по точка.

Първото предложение, което правя, за гласуване, е предложението на г-жа Дишева и г-жа Пашкунова, а именно да не се приема решението по предложението на колегата Марчева, Магдалинчев, Имова, Димитрова и Кояджиков, а да се приеме решение, с което в извънредно положение заседанията на Съдийска колегия и на

комисиите да се осъществяват онлайн. Режим на гласуване. Който е съгласен с това предложение, моля да гласува. За колежата Шекерджиев нямаме все още отговор за гласуването. Имаме засега 4 гласа „за“. Той е против, колежата Шекерджиев, така че имаме 4 гласа „за“, останалите са „против“. предложението на г-жа Дишева и г-жа Пашкунова не се приема.

Сега пристъпваме към гласуването на проекта на решение. Както вече споменах проектът на решение е на вашето внимание, с допълнението на г-н Магдалинчев в т. 3, вече я цитирах.

Започваме разделно. Първа точка. По т. 1 „Допълва правилата за работа на Съдийската колегия, като в член 5, ал. 1 на същите създава изречение ново: „При обявено от Народното събрание на Република България военно или друго извънредно положение уведомяването се извършва по телефон и/или електронен път, като всички материали за заседанието се предоставят в електронен вид на посочен електронен адрес.“

Колеги, режим на гласуване. Г-н Новански? Да, благодаря Ви. Има ли някой против? Г-н Шекерджиев каза, че ще гласува „за“. Да. Точка първа се приема без никакви възражения и нито един глас „против“.

2. ОТНОСНО: Обсъждане на промени в Правила за работа на Съдийската колегия на ВСС във връзка с извънредното положение на територията на Република България

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

2.1. ДОПЪЛВА ПРАВИЛА ЗА РАБОТА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВСС, като в член 5, ал. 1 на същите създава изречение ново: „При обявено от Народното събрание на Република България военно или друго извънредно положение уведомяването се извършва по телефон и/или електронен път, като всички материали за заседанието се предоставят в електронен вид на посочен електронен адрес.“

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължавам с разделното гласуване. Втора точка: Допълване правилата за работа на Съдийската колегия, като в член 8 на същите създава нова алинея трета: „ /3/ При обявено от Народното събрание на Република България военно или друго извънредно положение и наличие на техническа възможност заседанията на колегията могат да се провеждат дистанционно чрез видеоконферентна връзка.“

Режим на гласуване. Няма против. Точка втора се приема.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**РЕШИ:**

2.2. ДОПЪЛВА ПРАВИЛА ЗА РАБОТА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВСС, като в член 8 на същите създава нова алинея трета: „ /3/ При обявено от Народното събрание на Република България военно или друго извънредно положение и наличие на техническа възможност заседанията на колегията могат да се провеждат дистанционно чрез видеоконферентна връзка.“

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 3. Тя е със следната

редакция. Допълват се правилата за работа на Съдийската колегия, като в член 8 на същите създава нова алинея четвърта: „ /4/ В хипотезата на ал. 3 в случай на невъзможност за провеждане на дистанционно заседание чрез видеоконферентна връзка, заседанието на колегията се провежда чрез размяна на становища по електронен път. Решенията, приети по този начин, се обявяват публично ведно с мотивите за взимането им.“

Режим на гласуване. Който е съгласен? Един, два, три, четири, пет, шест, седем, осем, девет гласа „за“. Приема се и т. 3. /Намесва се Олга Керелска/

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Кои гласуват против? Г-н Панов?

ЛОЗАН ПАНОВ: Девет гласа „за“. Искате да чуete кои са против? /Олга Керелска: Да./ Против бяха г-жа Пашкунова, г-жа Керелска, г-жа Дишева и аз. Г-н Шекерджиев е „за“, г-н Кояджиков не участва.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да. Би трябвало да се обявяват гласовете „за“ и гласовете „против“. Това ми е препоръката, ако мога така да се изразя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.3. ДОПЪЛВА ПРАВИЛА ЗА РАБОТА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВСС, като в член 8 на същите създава нова алинея четвърта: „ /4/ В хипотезата на ал. 3 в случай на невъзможност за провеждане на дистанционно заседание чрез видеоконферентна връзка, заседанието на колегията се провежда чрез размяна на становища по електронен път. Решенията, приети по този начин, се обявяват публично

ведно с мотивите за взимането им.“

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 4. Предложението е за допълване правилата за работа на Съдийската колегия, като в член 16, ал. 4 на същите създава изречение ново: „При обявено извънредно положение и наличие на техническа възможност заседанията на комисиите могат да се провеждат дистанционно, като в този случай материалите за заседанието се предоставят на членовете на колегията в електронен вид.“

Който е съгласен, моля да гласува. Имаме... Кой е против? Моля ви само кой е против? Кой е против? Г-жо Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Точка 4 ли гласуваме?

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 4 гласуваме в момента, да. Добре. Точка 4, единственият, който е против е г-жа Керелска.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.4. ДОПЪЛВА ПРАВИЛА ЗА РАБОТА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВСС, като в член 16, ал. 4 на същите създава изречение ново: „При обявено извънредно положение и наличие на техническа възможност заседанията на комисиите могат да се провеждат дистанционно, като в този случай материалите за заседанието се предоставят на членовете на колегията в електронен вид.“

ЛОЗАН ПАНОВ: И сега пристъпваме към т. 5, а именно: Възлага на Администрацията на Висшия съдебен съвет да извърши в най-кратък срок необходимите проучвания и представи на членовете на колегията доклад за нужните технически средства и софтуер за

провеждане на публични заседания на Съдийската колегия в дистанционен режим, който да бъде изпратен на Комисията по бюджет и финанси към Пленума на Висшия съдебен съвет за съгласуване и взимане на съответно решение. Ако си спомняте, по тази точка имаше възражение от г-жа Керелска, която възражава в частта за представянето на членовете на колегията за доклад от Администрацията на Висшия съдебен съвет.

Колеги, по т. 5, който е съгласен, моля да гласува. Който е против? Няма против.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

2.5. ВЪЗЛАГА на АВСС да извърши в най-кратък срок необходимите проучвания и представи на членовете на колегията доклад за нужните технически средства и софтуер за провеждане на публични заседания на Съдийската колегия в дистанционен режим, който да бъде изпратен на Комисията по бюджет и финанси към Пленума на Висшия съдебен съвет за съгласуване и взимане на съответно решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: С това изчерпахме т. 2, която беше разгледана първа в дневния ред.

Сега пристъпваме към т. 1. Мисля, че много по-важната точка. Ще ми позволите преди да започнем обсъждането да направя няколко пояснения и ще ви моля в този период да си актуализирате материалите по дневния ред и конкретно по тази точка, защото постъпиха и нови материали, включително от Висшия адвокатски съвет с предложения.

Моля ви за това.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, аз имам технически проблем с обновяването на материалите, на служебния компютър.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Не знам как да го обнова.

ЛОЗАН ПАНОВ: При г-жа Марчева ще изпратим експерт, който да помогне нейната работа, с оглед възможността да обнови материалите. Г-жо Димитрова, при Вас очевидно няма как да изпратим такъв експерт, но това, което е ново, е постъпило предложение от Висшия адвокатски съвет. То ми беше докладвано буквално преди около 10 минути.

Г-жо Марчева, очакваме да дойде при Вас експерт, за да може да ви помогне. Благодаря.

Позволете ми да започна с т. 1. Обсъждане работата на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт в рамките на извънредно положение. Ще започна с това, че след обявяването на извънредното положение в страната с решение на Народното събрание... Само ще помоля, г-жо Керелска, изключете си микрофона, тъй като се получава микрофония. /Олга Керелска: Извинявам се./ Благодаря Ви.

Уважаеми колеги, след обявяване на извънредното положение в страната с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от 15.03.2020 г. и след това от 16.03.2020 г. бяха определени мерки за превенция и ограничаване разпространението на COVID-19 за съдилищата на територията на Република България за периода от 16 март до 13 април 2020 г. Междувременно в ДВ бр. 28/24.03.2020 г. бе обнародван Законът за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. Ще го наричам за кратко „законът“, всички знаем за кой закон става

дума. Този закон влиза в сила считано от 13 март 2020 г. с изключение на чл. 5, § 3, §12, § 25 до 31, § 41, § 49 и § 51, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в ДВ и се прилага до отмяна на извънредното положение в страната. Това следва от § 52 от Преходните и заключителни разпоредби на закона.

Както вече стана ясно, Съдийската колегия вече изпрати решение, което е на вниманието на голяма част от административните ръководители дотолкова, доколкото много колеги, с оглед приетия закон сметоха, че това означава да се пристъпи към гледане на много голяма категория от дела, което ще допусне в съдебните сгради човекопоток, който значително беше ограничен с решенията от 15 март и от 16 март 2020 г. Това решение е на вниманието на всички. То беше публикувано и на сайта на Висшия съдебен съвет. Не виждам пречка в днешното заседание ние да го приемем, съответно да го дискутираме, защото при размяната на имейли имаше различни позиции и становища.

Същевременно държа да ви уведомя, че до Народното събрание, въпреки че Висшият съдебен съвет няма законодателна инициатива, бяха изготвени предложения за законодателни промени, предвид приетия закон и някои текстове от закона. Тези предложения вероятно вече са стигнали до Народното събрание. Те са, разбира се, с варианти. Отново пояснявам, че Висшият съдебен съвет няма законодателна инициатива, но е възможно те да бъдат припознати от депутати.

Позволете ми, доколкото някои от вас не са запознати с всичките предложения, които са постъпили, но считам за важно да кажа, ще се опитам да го направя кратко и да обобщя предложенията, които са постъпили, защото смятам, че много от тях са разумни и ние, като представители на Съдийската колегия, бихме могли да вземем решение в тази посока. Както виждате, решенията на Съдийска колегия и от 15

март и от 16 март разширяват кръга на делата, които се гледат от съдилищата. Предложенията, които сега ще се опитам да обобщя, са насочени в тази посока, включително и новото предложение, което постъпи от Висшия адвокатски съвет. Не казвам, че сега бихме могли да ги приемем всичките, но спокойно бихме могли по начина, по който това беше направено предходната седмица, въпреки невъзможността да направим и да осъществим видеоконферентна връзка, те да бъдат възприети, поне част от тях, които са разумни и важни за съдебната система.

Накратко. Има предложение, което постъпи на 26 март 2020 г., вх. № 3450. Това предложение е от колеги адвокати – адв. Марчев, Кисьова, Граматиков, Хинов, Динева, Бакалов, Шопова и други. Съвсем накратко, те засягат няколко теми. Аргументират се с това, че приетият закон не преустановява дейността на държавните органи и те са длъжни да продължават да изпълняват правомощията си по действащите закони при спазване на временните мерки и ограничения, въведени от министъра на здравеопазването, на основание чл. 2 от закона. Колегите се мотивират, че безспорно провеждането на открити съдебни заседания, ...съдебни производства следва да бъде преустановено с изключение на тези производства, които са посочени в нашето решение. Те обаче излагат аргументи, че нормата на чл. 3 от закона, която е свързана със сроковете и тяхното спиране, не е основание за преустановяване на процесуални действия на съда, които могат да бъдат извършени неприсъствено, включително не е пречка постъпилите в деловодството на съда книжа да бъдат образувани в дела.

Продължавам нататък, ще се опитам да бъда кратък, доколкото е възможно, разбира се.

Вторият момент засяга нашето решение, доколкото не става

ясно дали става дума само за откритите или и закритите съдебни заседания, като тяхното предложение е свързано с това закритите заседания да продължат да се разглеждат. Тяхното предложение има конкретика по отношение на други производства, свързани с охранителни и регистърни производства, по които съдът се произнася в закрито заседание. Правят предложение и с произнасяне в производства по несъстоятелност, наред с това производства, касаещи изпълнението на съдебни решения и действия в хода на изпълнителните производства. Продължават с производства по открито наследство и други производства, свързани с наследяване, включително временен попечител и действия на настойник и попечител. Продължават с отбелязване и заличаване на адресна регистрация, като според тяхното мнение тази категория дела, с оглед мерките, които се предлагат и с разширяването на тези мерки, ще имат значение за гражданите. Те предлагат в тяхното изложение и индивидуалните административни актове, общите административни актове и подзаконовите нормативни актове, с които се въвеждат непропорционални или дискриминационни противоепидемични мерки или мерки по време на извънредно положение, че те също трябва да бъдат подложени на предмет на ефективен съдебен контрол, доколкото системата за въвеждане на противоепидемични мерки от нас на практика е лишена от възможност за ефективен съдебен контрол.

Още един аргумент излагат. Някои от тези противоепидемични мерки са въведени и на основание чл. 44 и чл. 46 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и също подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на чл. 45 от ЗМСМА.

Разбира се, излагат и аргументи свързани с дистанционната работа на съдилищата и по-конкретно задължението на

административните ръководители да създадат съответната организация към това, като излагат аргументи, че обявяването на делата след приключването на извънредното положение ще увеличи значително броя на постановените обжалваеми съдебни актове и това ще създаде значително затруднение на страните, защото в кратък период от време ще бъдат принудени да изготвят съответно жалби, респективно възражения, отговори по жалби и т.н., и техните предложения са за това съдебните актове да се публикуват в портала на съдебните актове; резултатите от постановените съдебни актове да се вписват в срочните книги и да бъде предоставена информация на страните, като те излагат аргументи, че връчването на актовете може да става след отмяна на извънредното положение и сроковете за тяхното обжалване ще започнат да текат от връчването им, но предварителното запознаване на страните със съдържанието на актовете ще намали значителните негативни последици от извънредното положение върху съдебната система и всички участници в нея. Това е по първото предложение.

Накратко по другите предложения.

Има предложение, което е от председателя на Българския хелзински комитет. То е с вх. № 3329/23.03.2020 г. То е насочено към Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража. Засяга се нормата на чл. 111, ал. 1. Само да кажа, че това предложение, което се прави, е залегнало в решението, което днес ще подложат на гласуване, защото в нашето решение, което беше публикувано, нормата на чл. 111 присъства в актовете, които подлежат на разглеждане. В това предложение обаче на председателя на Българския хелзински комитет се сочат и нормите на чл. 101, т. 7; чл. 120, ал. 2; чл. 193, ал. 4 и чл. 248, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Позволете ми да продължа с друго предложение. То е от

18.03.2020 г., вх. № 3208. То е на няколко субекта – Българска камара за охрана и сигурност, Индустриален клъстер „Сигурност“ и други. Това предложение засяга една тема, свързана със свидетелствата за съдимост и възможността, предвидена в нашето решение, за издаването само по електронен път, с изключение на служебните справки за съдимост, като те твърдят, че това създава много проблеми на гражданите, които биха искали в този момент да започнат работа. Разбира се, тяхното предложение да се допусне облекчен режим за назначаване и т.н., не мисля, че е предмет на Съдийска колегия, защото то е насочено към други органи.

Позволете ми да продължа с молба на „ЧЕЗ Електро България“ АД съвсем накратко. То е от 26.03.2020 г., вх. № 3438. Отново се развиват доводи, за които вече стана дума, че в случай, че бъде удължено извънредното положение и след 13.04. и след отмяната му ще бъдат връчени едновременно над 200, са посочили в писмото, и повече решения, с които преди това не е имало възможност да се запознаят и ще бъде невъзможно да се осъществи надлежна защита по всички от тях при един и същ преклузивен двуседмичен срок за въззивна жалба. Тоест, под черта, това което остава от тази молба е, че този субект ще бъде затруднен при осъществяването на своята дейност. Излагат се аргументи, че увеличеният обем от работа не води до рационално решение за назначаване на повече адвокати, юрисконсулти и т.н.

Позволете ми да продължа и с предложението на председателя на Софийска адвокатска колегия. То е № 3461/27.03.2020 г. Това предложение е отправено до Висшия адвокатски съвет, но то е също в материалите. Става дума за това да се даде указание на органите на разследването при искане за определяне на резервен защитник по реда на Закона за правна помощ, да се посочат неотложността на планираните процесуално следствени

действия, за да могат съветите на адвокатските колегии да преценят следва ли да се определя такъв защитник и следва ли да се откаже, ако обвиняемото лице, съответно представлявано от договорен или вече назначен служебен защитник, и планираните с него процесуално следствени действия не са неотложни, както и ако не са спазени препоръките на Националния оперативен щаб. Конкретен повод за това са постъпили много запитвания в Софийска адвокатска колегия и по-конкретно по досъдебно производство 32863M95/2019 г. по описа на Главна дирекция Национална полиция, прокурорска преписка 958/2019 г. на Специализираната прокуратура. Смятам, че в тази част точно това конкретно предложение може да бъде отправено към органите на досъдебното производство, доколкото се касае за досъдебно производство.

Позволете ми, също така, да кажа, че е постъпило предложение от Електронна национална платформа с наименовано искане за подобряване работата на съдилищата по време на извънредното положение. В общи линии това искане сочи множество различни практики в различните съдебни институции, в които по различен начин се възприема решението, което ние сме взели и отново предложение за увеличаване обема на делата, които да се разглеждат, включително обявяването на делата и т.н.

Има, разбира се, и много други, но последното което постъпи и което някои колеги може би нямат възможност да се запознаят с него, то е на Висшия адвокатски съвет. Ако ми позволите, доколкото нямам на хартиен носител това предложение, Висшият адвокатски съвет акцентира върху свидетелствата за съдимост, че се издават само по електронен път, с изключение на служебно издаваните справки за съдимост, като сочат, че тези ограничения възпрепятстват възможността на неограничен брой граждани да започнат работа и да

участват в конкурси, търгове, обществени поръчки и други с условия за предоставяне на свидетелство за съдимост, което в повечето случаи е условие за допустимост. Като допълнителен аргумент се посочва в становището на Висшия адвокатски съвет, че лицата, които са извън този кръг, се поставят в условията на допълнителна финансова тежест за снабдяване и занапред с свидетелства за съдимост. Те сочат и друг аргумент, т. 13, че би било целесъобразно да се актуализира и предвиди възможност окончателните съдебни актове, като неподлежащи на обжалване, да бъдат предавани, вписвани в срочните книги и публикувани. Това е също позиция на Висшия адвокатски съвет. Мисля, че може спокойно да я обсъдим. Те, също така, сочат и за решенията с дела за упражняване на родителски права само относно при временните мерки да се разглеждат и споразумения по чл. 127 от Семейния кодекс и между впрочем в тази посока е и предложението на адвокатите, с което вече успях накратко да ви запозная, което е от 26.03.2020 г.

Вероятно ще има и много други предложения. Нека само да спомена, че нашето решение от 15 март беше последвано от решение от 16 март, както казах, което разшири обема от дела. Сега с днешното решение ние отново ще увеличим обема на дела, но с оглед възможността да няма открити съдебни заседания и да продължи за по-дълъг период тази ситуация в съдилищата, дали не е целесъобразно да увеличим категорията дела, които да бъдат разглеждани.

В този смисъл поставям тези въпроси на дискусия. Отново казвам, че нашето решение е на вниманието на колегите, но то, разбира се, може да бъде допълнено. За яснота и коректност, трябва да кажа, че в т. 19 от нашето решение дадохме указание, че в правомощията на административните ръководители е и преценката за администриране и разглеждане и на други дела, извън посочените в решението на Съдийската колегия по протоколите от 15 март и от 16 март, които имат

спешен и неотложен характер.

Един от дебатите, които водихме, беше свързан с административните услуги. Както виждате, в т. 19 не са посочени административните услуги. Така че, по отношение свидетелствата за съдимост, смятам че е съвсем разумно да коментираме тази тема.

Позволете ми, за да не ви отегчавам, разбира се, преди да дам думата на всеки един от вас, да спомена нещо, което мисля, че е важно. Нека да обсъдим и възможността за заседания по време на съдебната ваканция. Смятам, че в настоящия момент, след по-малко от две седмици ще изтече първият месец от 13 март, когато взехме нашето решение. При условие обаче, че извънредното положение продължи и ние вземем решение за още един месец, мисля че е абсолютно нормално житейски обусловено ние да навлезем и в съдебната ваканция и да има съдебни заседания за всички съдебни институции по време на съдебната ваканция. Разбирам, че едно такова решение ще бъде непопулярно, но мисля, че то е разумно решение и смятам, че трябва да бъде обсъдено.

Съжалявам много, ако съм ви отегчил, но тъй като много предложения, искания, позиции и становища бяха представени, затова беше коректно те да се докладват, за да може ние да ги коментираме. Не е пречка и в следващо заседание, ако някои от колегите припознаят част от тези разумни предложения, те да бъдат включени и отново да разширим кръга на делата, които да се разглеждат.

Благодаря ви. Моля ви за изказвания. Думата поискаха г-н Магдалинчев, г-жа Пашкунова, г-жа Марчева.

Г-н Магдалинчев, заповядайте.

Г-н Магдалинчев, само преди да продължим виждам, че колегата Шекерджиев също се е включил. Колега Шекерджиев, чувате ли ни? Само че ние в момента не Ви чуваме? Сега Ви чуваме, да,

чудесно, т.е. единственият колега, който в момента няма контакт с нас това е колегата Кояджиков. Благодаря ви.

Г-н Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Само искам да направя още една бележка в тази посока. Току-що от сутринта, всъщност преди да започне заседанието на Колегията постъпи становище от председателите на Софийския районен съд, Софийския градски съд и Софийския апелативен съд относно въпросите, които се поставят тук за обявяването на делата, които са приключили. Те излагат доста аргументи в обратната посока и не знам дали Ви е дадено, но аз казах на главния секретар да го качи като материал в дневния ред.

И още нещо искам да попитам - ние днес ще разглеждаме ли решението, което Колегията взе онзи ден, в четвъртък, ще преразглеждаме ли решението, което взе Съдийската колегия в четвъртък или ще допълваме това решение, така както се допълваха преди решенията ни от 15 и 16 март. Това искам да разбере. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Преди да дам думата на колегите за изказване, г-жа Пашкунова, г-жа Марчева, вероятно другите колеги ще искат да се изкажат, мисля, че по време на дискусиите и отмяната, на медии казахме, че това решение може да бъде дискутирано. Така че не виждам пречка ние да дискутираме и не виждам пречка да включим и да разширим обема на делата, разбира се ако има воля за това, както и по отношение на съдебната ваканция.

По отношение на обявяването на делата мисля, че всеки един от нас може да каже своето мнение, но последното предложение, което идва от Висшия адвокатски съвет, както вече казах, става дума за окончателните съдебни актове, които не подлежат на обжалване и предложенията те да бъдат предавани, вписвани в срочни книги и публикувани. Да, нека да бъде качено мнението на колегите от

Софийския районен съд, Софийския градски съд и Софийския апелативен съд, но нека да имаме предвид, че ако продължи това положение и нека да имаме предвид също така, че административните ръководители имат задължение след приключване на извънредното положение да се изготви доклад за извършената работа. Така че има много колеги, които добросъвестно използват този период да изпишат своите дела и когато става дума особено за окончателни съдебни актове, било то решения, определения, не виждам пречка тази категория дела да бъдат включени и да бъдат вписвани в срочни книги и публикувани.

И още нещичко, което е важно да се каже по отношение на разнобоя в практиката. Мисля, че с много колеги успях да го обсъдя, но това също е много важно. Експедирането на дела - съжалявам, но има институции, които не приемат дела от други съдебни институции, дори съжалявам, че трябва да го споменем, но в рамките на една съдебна сграда, където институциите се намират на един и друг етаж, и само един етаж ги разделя, дори между тях не се разменят книжа, имам предвид експедиция на дела, нещо, което мисля, че не е разумно и мисля, че и противоречи на нашето решение. Нека да не сочим примери, но с нашите решения бихме могли да уеднаквим тази практика и в този смисъл трябва да насочим нашите усилия. Извинявам се отново, че взех думата, мисля, че всеки един от вас трябва да се изкаже. Давам думата на г-жа Пашкунова, след това ще предоставя думата на г-жа Марчева, вероятно и други колеги ще искат да се изкажат.

Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви. Колеги, аз искам да взема отношение по решението, което беше взето спешно и неотложно на работно заседание от миналата седмица, както и по отношение на

постъпилите предложения за разширяване обхвата на делата, които следва да бъдат разглеждани в рамките на извънредното положение.

Решението от миналата седмица беше мотивирано от обстоятелството, че колеги от цялата страна бяха обезпокоени от Закона за извънредното положение, в който закон в чл. 3 беше посочено, че се спират процесуални, давностни и други срокове, с изключение на сроковете по наказателни производства, производства по Закона за екстрадицията, производства, свързани с мерки за принуда, както и производства по Наказателния кодекс и Закона за административните нарушения и наказания. Тълкуването и прилагането на този закон водеше до заключение, че съдебните зали трябва да бъдат отворени, за да бъдат разгледани наказателни производства, защото по чл. 84, давам примери, от Наказателния кодекс значеше, че не спират сроковете по отношение на подавани тѣжби от дела от частен характер. По Закона за административните нарушения и наказания се предвиждат 7-дневни срокове за обжалване на наказателни постановления, т.е. административно-наказателния характер дела трябваше да бъдат разгледани. Съответно въпреки нашето решение да не се образуват производства председатели на съдилища приемаха, че въз основа на закона трябва да образуват производства, а съответно същите да бъдат насрочени, така както е посочено в чл. 247а от Наказателно-процесуалния кодекс в предвидените срокове. Това беше и причината ние да кажем недвусмислено, че следва да продължи изпълнението на нашите решения по отношение на това кои дела да бъдат разглеждани, в рамките на извънредното положение и да се предприемат спешни действия за законодателни промени. Едно от предложенията, което сме направили е именно това - да спрат да текат сроковете по всички дела, с изключение на тези посочени в решение на Съдийската колегия или на съответната колегия на ВСС. Идеята ни

беше, че този вариант е работещ, че той може да бъде ревизиран при всеки един случай, когато колеги сигнализират, че следва да се разшири обхвата на тези дела и това е повод, за да кажа, че при преценката днес дали да бъде разширен обхвата на делата следва да действаме много внимателно и много предпазливо, защото идеята на нашите решения е именно тази - да се ограничи достъпа до съдебните сгради, с цел да се опази здравето и живота и на колегите, и на гражданите, които искат достъп до правосъдие, и така че това безспорно е приоритетна ценност, която ние трябва да съблюдаваме при вземане на решения дали и как да разширим обхвата на делата.

И сега по предложенията, които се правят. Дали да се обявяват вече постановените съдебни актове, тъй като виждам, че това предложение фигурира както в предложенията на различни адвокати, включително Висшия адвокатски съвет, така също и в оплаквания и жалби, които граждани са предявили до Висшия съдебен съвет, както и такива са запитванията на колегите от цялата страна. Моето мнение е, че по отношение на наказателните производства не би следвало ние да ревизираме нашето решение, защото Закона за извънредното положение още не е променен. Ако колегите обявят актовете на първа и на втора инстанция това значи, че започват да текат срокове за обжалване. По отношение на останалите производства, за които Закона за извънредното положение е предвидил спиране на процесуалните срокове също трябва да се процедира доста внимателно, защото, колеги, ако това може да стане по електронен път, без колегите и съответно съдебните служители да посещават съдебните сгради няма проблем, но така както е очертан проблема от Софийски районен съд, Софийски градски съд и Софийски апелативен съд ние можем да създадем условия за разпространяване на епидемията и за заразяване на други хора. Виждаме, че данните, и че статистиката е доста тревожна

от последните дни. По отношение на останалите предложения, част от които са дали да се провеждат закрити заседания също трябва много внимателно да процедираме, защото ако това доведе до отваряне на сградите за съдебни състави и за посещения на съдебните сгради от много магистрати, това също поставя същата опасност. Разбира се, колеги, по отношение на мерките за принуда, където са предвидени кратки срокове, както виждате по-голямата част от очертаните дела в нашите решения от 15 и 16 март, както и последното такова, с включване на чл. 111 сочат именно на такива мерки за принуда, повечето от тях се разглеждат и в закрити заседания, мисля, че това е разумно решение и разумно прилагане на закона. По отношение обаче на останалите трябва да се внимава. Това беше и причината за точка 19, която ние предложихме. По преценка на административния ръководител, с оглед конкретиката във всеки отделен случай, която конкретика може да е свързана с особености на страните, с особености на предмета и характера на делото, и ако се обосновава спешност и неотложност председателя на съответния съд да прецени дали следва да се образува и разглеждат и такива дела. И веднага ви давам пример - в предложението на Електронна адвокатска платформа за сътрудничество именно подобно предложение е направено. При временни мерки за упражняване на родителски права и за предоставяне ползването на семейното жилище, по което няма произнасяне. Ами, колеги, ние сме включили при временните мерки при упражняване на родителски права. Очевидно, че това е производство, непроизнасянето по отношение предоставяне ползването на семейно жилище е свързано с тези привременни мерки. Ние не можем с нашите решения да обхванем цялото разнообразие от случаи, които могат да възникнат за решаване пред всеки един от съдилищата. Така че административните ръководители имат тези правомощия и биха могли да преценят.

По отношение на спорната точка за предоставянето и извършването на административни услуги. Именно това имахме предвид. Имаме сигнали във ВСС, че се отказва предоставянето на свидетелства за съдимост и това е, което ние искахме да кажем, че административния ръководител ако се спазват ограниченията има работещи гишета на входа на всяка съдебна палата и съответно по електронен път, в каквато посока беше и разпореждането на министъра на правосъдието от вчера, няма пречка да се издават свидетелства за съдимост, но колеги, представете си, че всички съдебни сгради бъдат отворени, за да могат гражданите свободно да депозират молби, съдебни книжа, да искат извършването на съдебни услуги това разбира се ще обезсмисли нашето решение за ограничаване достъпа до съдебните сгради. Така че много внимателно ние следва да преценим дали въобще да разширим обхвата на това, което вече сме взели като решение. Тук искам да кажа, че рационално ми се струва предложението, което беше направила колегата Марчева във връзка с разширяване обхвата за разглеждане на делата по Глава 15 от Административно-процесуалния кодекс. Става дума за обжалване на незаконни действия на административни органи в момента, особено при заповеди на министри, заповеди на административни органи, свързани с мерки за принуда, поставяне в изолация, такъв между другото е случая със Закона за здравето, чл. 61 и чл. 63, което именно колеги адвокати искат да бъде включен в обхвата на разглежданите дела. Така че това е разумно да се включи в обхвата на делата, които да се гледат, още повече тези заседания са закрити, така че няма пречка да се включи в обхвата на нашето решение. Това е, което бих искала да кажа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жа Пашкунова коректно спомена, че това решение, което беше публикувано в четвъртък е от

работно съвещание, така че на отговор на въпроса на г-н Магдалинчев не виждам пречка днес да вземем решение и да го гласуваме.

Сега по реда на направените искания за изказване - г-жа Марчева, г-жа Димитрова, г-жа Дишева, г-н Чолаков.

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви. Аз бих искала преди да пристъпим към така нареченото "обсъждане", г-н Панов, да чуя Вашето становище по тези въпроси, които изложите, докладвахте, от различни писма от адвокати, от граждани и т.н., защото все пак Вие сте председател на Върховния касационен съд, съдия № 1, освен това сте и домакин на най-голямата Съдебна палата, в която се помещават ако не се бъркам шест съдилища, най-големият окръжен съд в страната и най-големия апелативен съд в страната, отделно Върховният касационен съд е там, има и естествено и две прокуратури. Затова за мен лично е важно да чуя това, което Вие мислите, предполагам, че сте във връзка с председателите на съдилищата в страната, защото ситуацията е много различна в различните съдилища, заради особеностите на съдебните райони, заради големината на съдилищата и заради много други фактори, така че ние няма как да мерим с еднакъв аршин и колкото повече влизаме в казуистика, толкова по-голям е шанса да сгрешим, защото едни такива решения, които са индивидуализирани могат да са добри за един вид съдилища, за други не. Това е.

И за да не вземам думата само бих искала да вметна нещо - решението от миналата седмица, което беше изготвено благодарение на колегите Димитрова, Магдалинчев, Пашкунова и Имова, доколкото разбрах и колегата Мавров се е включил, искам да им благодаря, че са се организирали и са успели да го изготвят, защото наистина беше важно и своевременно да се реагира на ефекта от приемането на този Закон за мерките в извънредно положение, защото действително

създаде голям смут този чл. 3, т. 1, който предвижда да не се спират сроковете по наказателните дела, което означава наистина да пуснем гражданите, адвокати и въобще на практика се суспендира ефекта и целта на този закон, защото знаете, че в момента все още в България пикът на епидемията не е настъпил, което означава, че ние трябва да удържим нещата във възможно в най-близко време, т.е. поради тази причина аз лично изразявам несъгласие да бъде разширяван обхватът на делата, с изключение на това, което каза колегата Пашкунова за делата по глава XV от АПК, те се гледат в закрити заседания, освен това тези, които са по Закона за здравето във връзка с налагането на карантина би трябвало също да има възможност гражданите да реагират, но всички останали, тези, които са изброени в списъка на групата от адвокати, които са сезирали Колегията считам първо, че в тях частта, която касае гражданските и търговските дела има откровено неверни твърдения по отношение на това какъв вид производство е несъстоятелността, за обезпечителните мерки в несъстоятелността, че не били включени в нашето решение, напротив - може би колегите не са прочели, в Търговския закон изрично е предвидено, че всички процесуални правила в несъстоятелността субсидиарно се прилагат и АПК, там има само десетина правила, които са уредени специфично за несъстоятелността, но всичко останало, включително и с обезпеченията се прилага субсидиарно ГПК, а то е обхванато в нашето решение. Също така примерно, давам още един пример и няма да го коментирам повече, защото не мисля, че трябва да влизаме в дълбочина, тук са поискали ние да кажем кои дела да се преустанови разглеждането, дали в открити или закрити заседания, аз мисля, че нашето решение е много коректно, много ясно, в него се казва: всички граждански и търговски, и административни дела, т.е. там изрично е казано, че се касае за всички, няма нужда ние да обясняваме открити и закрити, и т.н. Всяко решение,

което ще допълни нашите предходни на практика вече три решения ще доведе до разширяване на обхвата, което ще направи невъзможно да се спазват мерките, наложени от правителството във връзка с карантината, които доколкото виждам тенденцията ще бъдат предмет на още по-драстични ограничения в следващите две-три седмици. Така че аз лично считам, че, независимо, че са в насипен вид и на мен ми беше малко трудно да ги систематизирам, аз очаквах вносителя да ги систематизира и да даде и някакво предложение за решение, но това, което аз виждам осъзнавам, че исканията са предимно на адвокати колеги, които очевидно искат независимо, че са им спрени процесуалните срокове за обжалване да получат актовете, за да имат време да изготвят жалбите си. Това, разбира се, според мен не е необходимо, не е наложително, защото след като не текат сроковете за обжалване на практика те ще имат, страната, която има интерес от обжалване ще има много повече време да си подготви жалбата от останалите страни, а и не виждам какъв е интереса, след като няма срок за обжалване, не тече, те да получават, да бъдат обявявани актовете от съдиите. Обърнете внимание на писмото на председателите на Софийския районен, Софийски градски и Софийски апелативен съд, защото те касаят най-големите съдилища и това е най-големия проблем, защото е свързано със събиране на хора в малки пространства, особено в Съдебната палата в София знаете за какво става въпрос. Считам, че е абсолютно неразумно в близките две седмици ние да изменим решенията, които сме взели. Затова аз лично предлагам да се изчака до 13 април, ако бъде вече удължена карантината можем пак да обмислим какво да се прави.

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като г-жа Марчева отправи въпрос аз ще си позволя да започна с това, че приетият закон не предвижда преустановяване дейността на държавните органи и те са длъжни да

продължат да изпълняват своите задължения. Предприетите действия от Съдийска колегия целят ограничаване на човекопотока в съдебните сгради, но това не означава, че съдебните институции трябва да спрат да работят, още повече в контекста на посоченото от няколко от вносителите на тези предложения, че има съдилища, в които дори не се издават свидетелства за съдимост. Казвам го защото много сериозно дебатирахме и с г-н Магдалинчев и с г-н Мавров предложението на работното заседание затова дали административните ръководители имат право на преценка и по видове административни услуги. Това не фигурира в точка 19, но мисля, че е въпрос на организация, предвид възможността да се работи на едно гише там, където е възможно и където административните ръководители искат, разбира се, да създаде такава организация, че да няма струпването на човекопоток, нещо повече - няма пречка издаването на такива документи да бъде направено в рамките на съдебната сграда и гражданите да изчакват, дори извън съдебната сграда, нещо, което между другото се случва в много съдебни институции. Ще спомена също, че ако ние подходим с опцията всеки административен ръководител да преценява кое е спешно и кое има неотложен характер това може да създаде много голям разнобой в практиката на различните съдебни институции и по този начин няма да стане ясно кои дела се гледат и кои дела не се гледат. Попитахте ме за становището по отношение на обявяването на актовете, аз съм на малко по-различно становище от колегите от Софийски районен съд, Софийски градски съд и Софийски апелативен съд. Смятам, че е абсолютно разумно и целесъобразно, а в такъв смисъл е и предложението на Висшия адвокатски съвет, окончателните съдебни актове, които се постановяват от различни съдебни институции и да подлежат на обжалване да бъдат предавани и вписвани в срочни книги и да бъдат публикувани, нещо, което не мисля, че ще затрудни и

отново е въпрос на организация това да се случи. Действително по отношение на закритите съдебни заседания това предполага, за откритите не коментирам изобщо, но за закритите съдебни заседания това предполага събирането на колеги, а мисля, че във всички съдебни институции могат да бъдат и се разработват механизми, които да осигурят тази възможност, например най-простият начин съдебните състави да бъдат дежурни в определен ден и по този начин да имат възможността включително и да произнесат съдебни актове. Така че по отношение на обявяването на актовете, особено тази категория дела, които не подлежат на обжалване не виждам никаква пречка да не се обявяват. Нека да посочим, тъй като споменахте Софийски районен съд, Софийски градски съд и други съдилища, има съдилища, в които актове не са обявявани забележете от няколко месеца и сега не бива да се използва оправданието за извънредното положение, за да не бъдат обявявани тези актове. Да, тези, които са два-три месеца просрочени и т.н., но има актове, които са от месеци от предходната година, да не говорим и по-дълъг период от време. Така че този период от време, който имат колегите магистрати е период, в който те спокойно биха могли да изготвят съдебните актове, за да може след това когато се възстанови нормалната работа този преход да бъде малко по-лек.

И отново държа изключително на този въпрос, който трябва да поставим за съдебната ваканция. Смятам, че е наистина отговорно от наша страна ако дадем възможност на административните ръководители и съдиите да заседават по време на съдебната ваканция. Много държа на тази тема и дебат, защото не се наемам, не съм експерт медик, за да кажа кога ще бъде пикът, как ще се развие ситуацията, но ако тази ситуация продължи и по-дълго време, в какъвто смисъл бяха и изразените позиции от някои от колегите, очевидно съдебната система трябва да умее да реагира на тази ситуация. Така че аз съм за

внимателното, но плавно разширяване на тази категория дела, които да бъдат разглеждани от съдилищата, иначе просто няма как да оправдаем и работата на съдии и съдебни служители, защото мисля, че в този момент цялото общество с оглед и ситуацията трябва да даде своя принос и смятам, че съдебната система не трябва да става пречка за допълнително задълбочаване на една криза, която всички очакваме разбира се, освен кризата, свързана с извънредното положение, и предпоставки за това, но и бъдещата икономическа криза и смятам, че адекватното решение е ние да навлезем в съдебната ваканция и да кажем ясно на колегите, че те трябва да работят и по време на съдебната ваканция, защото в този период от време, вече по-малко от десетина дни, ще стане един месец, а може би и повече да няма съдебни заседания. Това е моето мнение, разбира се по другите теми също мога да дискутирам, казах за експедицията, смятам, че това е неразумно и много други теми, не всички предложения, разбира се, са рационални, но те трябваше да бъдат докладвани, защото мисля, че дължим произнасяне по тях. Не виждам пречка ние да приемем решението такова, каквото е, изработено от работното съвещание, искам да подчертая, че в четвъртък всички ние имахме готовност да осъществим такава конферентна връзка, каквато правим в настоящия момент, но тя не се осъществи. Бяха много причините, очаквам отговор от самата администрация, но така или иначе тя не се осъществи, така че този дебат ние го водим сега, но трябваше да го водим още в четвъртък. Смятам, че ще продължим да го водим нататък и във времето, защото самата ситуация ще ни подскаже решенията, но мисля, че плавно трябва да се опитваме да разширим тази категория дела, които се разглеждат, разбира се много внимателно, защото това е важно за всички. Отново подчертавам - законът, който беше приет не означава, че съдилищата не трябва да работят. Благодаря ви.

Предоставям думата на г-жа Дишева, след това г-жа Димитрова, след това г-н Чолаков. Г-жа Керелска също поиска думата.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Колеги, струва ми се, че преди да започнем дебат по същество на предложенията, всъщност който вече провеждаме, трябваше да обсъдим въпроса дали действително ще правим това обсъждане днес на предложенията. Доколкото обаче вече имаше изказвания по същество ще направя и аз няколко такива.

На първо място считам, че ние трябва да подложим на гласуване днес решението, което е взето на работно заседание или съвещание в четвъртък. Твърдя, че с мен беше обсъдена само част от това заседание и аз категорично не съм била уведомена за вземане на решението по точка 19. Когато в късните часове на деня видях имейл с това предложение отговорих с имейл, на следващия ден обаче беше публикувано вече решението на Съдийска колегия. Ще кажа сега съображенията си по същество по тази точка 19, защото твърдя, че тя просто не беше обсъдена с мен, а възраженията ми изобщо не са били взети предвид от колегите.

Става въпрос за това да се даде възможност на административните ръководители да преценят кои дела да бъдат гледани в съответния съд. Това решение според мен е неправилно, то противоречи на закона, а е и нецелесъобразно, поради няколко съображения. Ако остане това решение или ако сега го потвърдим чрез гласуване това означава административните ръководители да имат два подхода. Първият е да вземат решение и със своя заповед да обявят, че в съответния съд ще се гледат определени по вид дела, т.е. едно общо решение, че всички дела от определен вид ще бъдат гледани в този съд. Другият подход е да се взема решение от административните

ръководители за всяко конкретно дело, т.е. както някои от колегите говорейки преди мен каза съобразно предмета или съобразно страните. Това са двата възможни подхода. И двата считам за проблемни, защото в първия случай ще се стигне до изключително противоречива практика в съдилищата в страната, т.е. в един съд ще бъдат гледани един вид дела, в друг съд няма да бъдат гледани. Това освен, че създава усещане в частно-правните субекти, а и не само в частно-правните субекти, в публичните, изобщо в правните субекти за различно отношение, за неравно третиране, чисто технически би могло да доведе и за струпване на дела в един съдебен район, в един съд, където административния ръководител е обявил, че ще бъдат гледани определен вид дела, включително със заобикаляне на правилата за подсъдност, независимо дали става въпрос за граждански, търговски или административни дела, би могло страните да предявяват исканията си за защита пред този съд, защото там тези дела ще бъдат гледани. Ако административният ръководител избере да посочва конкретни дела по номер, очевидно става въпрос за вече образувани дела, които са висящи или може би и за дела, които тепърва ще бъдат образувани, това означава също да се поставят в неравно положение правните субекти. Следва, също така, в тази хипотеза да се постави въпроса дали могат правните субекти да искат от съответния административен ръководител тяхното конкретно дело да бъде гледано, този акт на административния ръководител какъв характер ще има, т.е. преценката му дали да се гледа или да не се гледа точно неговото дело. За мен това би било чиста форма на дискриминация и не считам, че е целесъобразно. Заради това на първо място аз считам, че следва да бъде подложено на гласуване това решение по точка 19 и категорично заявявам, че ще гласувам против него.

И последен аргумент по тази точка. Ако между другото ние предоставим възможност на административните ръководители да решат, че в съда, който те ръководят ще бъдат гледани определени дела, независимо дали това определяне ще бъде по вид на делата или по конкретно дело с оглед страните или предмета, или някакви други обстоятелства, то създаваме потенциалната възможност за нарушаване на разпоредбите на Закона за извънредното положение, защото чл. 3 от този закон в точка 1 казва сроковете по кои дела спират да текат, това образуват дела означава, че тези дела и не могат да бъдат гледани, т.е. казвайки на административните ръководители: преценете кои да гледаме, ние казваме: преценете дали можете да спазвате тази разпоредба от закона или не можете.

На следващо място аз считам, само по един или два въпроса от предложените, от направените предложения за допълнение на нашето решение ще взема становище. Първо за обявяване на делата. Аз считам, че следва да изменим нашето решение в частта, в която забраняваме на съдилищата да бъдат обявявани делата. Това решение на първо място няма да противоречи нито на нашето решение ако ние го изменим, нито на закона, защото делата могат да бъдат обявявани без по тях да бъдат връчвани призовки и съобщения, т.е. съобщения за изготвения съдебен акт. Дори и да бъдат връчени съобщения в случаите когато страна има изявено желание или съгласие за връчване по електронен път няма да тече за тази страна, която има интерес от обжалване срока, защото закона в чл. 3, т. 1 казва, че спират да текат процесуалните срокове по граждански, търговски и административни дела. Не виждам пречка за обявяването на актовете поне поради две причини. На първо място в правните субекти трябва да има яснота относно начина, по който правния спор, който те са предявили пред

съда, или по който са страна, е разрешен, ако такова разрешение е обективизирано с надлежен писмен акт.

На следващо място съдиите, които са изготвили съдебните актове също имат интерес техните актове да бъдат обявени, и заради спазване на сроковете, които ние сега се съгласяваме, че няма да вземаме предвид след дни, но така или иначе ако те са, имам предвид насетне при атестиране, при дисциплинарни производства и т.н., но така или иначе ако съдиите вече са изготвили съдебните актове и тези актове са готови за обявяване не виждам никаква пречка актовете да бъдат обявени. Разбира се, трябва да се държи сметка за това и аз мисля, че това е възможно, как технически да става обявяването в съответните органи на съдебна власт. Струва ми се, че проблем чисто технически от гледна точка на научния административен капацитет би могло да възникне единствено в големите съдилища и в частност в софийските съдилища, в по-малките съдилища обаче броят на съдиите и на обявените съдебни актове е такова, че утвърдения график за дежурства на съдебни служители би могъл да отговори на изискването за обявяване на съдебните актове. Повтарям - не е нужно съобщения за изготвените съдебни актове да бъдат връчвани, но след като ние имаме работещи страници на съответния съд биха могли всички правни субекти, които се интересуват от конкретното дело да видят какъв е съдебния акт. За сроковете вече казах - те не текат, включително сроковете за обжалване.

На следващо място в точка 19, връщам се към нея, но тя има отношение към едно от предложенията за изменение на нашето решение, а именно за издаване на свидетелства за съдимост. В предложението за изменение на точка 19 от нашето решение от 15 март, което получих, имаше решение за предоставяне на възможност на административните ръководители да преценяват кои административни

услуги да бъдат извършвани. В текста, който се обяви на това решение, и който и в момента е прикачен в нашите материали такава част от решението няма, обаче ние в решението от 15-ти, точка 15 сме дали възможност на административните ръководители на съдилищата да организират извършването на всички административни услуги на принципа на "едно гише". Така или иначе според мен административните ръководители вече имат възможност да преценяват кои административни услуги да бъдат извършвани. Проблемът със свидетелствата за съдимост обаче е обусловен от решението по точка 9, все от 15 март, където сме приели, че свидетелства за съдимост се издават само по електронен път, с изключение на служебно издаваните справки за съдимост. Струва ми се, че точно в тази част ние трябва да изменим решението, като кажем, че свидетелства за съдимост могат да бъдат издавани и извън казаните начини. Между другото един от документите, с които ние днес сме сезирани е от организации в качеството им на работодатели, които точно това уведомяват, че частно-правни субекти не биха могли да получават, в частност физически лица, разбира се, да получават свидетелства за съдимост, защото или не разполагат с електронен подпис, или пък съответната страница на съда не работи, поради съображения. Така че това е другото решение, което ми се струва, че ние следва да коригираме, в частност за свидетелствата за съдимост.

Освен това, струва ми се, че днес следва да проведем дебат и по предложението за разрешаване на въпроса дали например актовете по чл. 61 от Закона за здравето следва да бъдат гледани. Това е предложението на колегите от Административен съд Бургас. Само в тази връзка искам да направя уточнението, че тези актове подлежат на предварително изпълнение по силата на закона. Ние в нашето решение от 15 март приехме, че допуснатото по силата на закона предварително

изпълнение, което се оспорва пред съда следва да бъде гледано, т.е. ефективната защита против тези актове по мое виждане може да бъде проведена и в момента, като се атакува съответното предварително изпълнение, допуснато по силата на закона. Така или иначе обаче понеже тези мерки са свързани именно с извънредното положение ми се струва, че днес трябва да ги обсъдим и по същество.

И ще приключа, поне засега. Струва ми се, че ние трябва по всички останали предложения да си дадем възможност за разсъждения, за обсъждане, включително с оглед на взетото решение за изменение на правилата с размяна на имейли, защото всеки конкретен случай изисква подробен и задълбочен дебат. Така че освен тези, които ние преценим днес, че наистина са спешни и налагат обсъждане по същество ми се струва, че следва да проведем обсъждане на следващо заседание, дали ще бъде преди и след 13 април, почти сигурно е, че извънредното положение ще бъде продължено, но има много случаи, много видове производства, произнасяния в закрити заседания, които на мен ми се струва, че биха могли да бъдат провеждани и в условията на извънредно положение, така че аз също подкрепям идеята за плавно, но много внимателно разширяване на вида на производствата, закрити, само закрити, а евентуално и открити, които могат да бъдат разглеждани от съдилищата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Дишева. Очевидно е, че търсим баланс между спазването на мерките, обезпечаването на процеса, така че да се гарантират и правата на граждани и юридически лица.

Продължаваме с изказванията.

Г-жа Димитрова, след това г-н Чолаков.

Г-жо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Аз искам да отбележа няколко неща.

На първо място считам, че няма какво да прегласуваме от миналата седмица по причините, които изложи и г-жа Пашкунова, и г-жа Марчева. В условията на извънредност смятам, че ние реагирахме извънредно и безусловно правилно. Тук искам да посоча и активната роля на останалите членове на Съдийската колегия, на г-н Шекерджиев, г-н Чолаков, г-жа Марчева и г-н Новански. На фона на извънредната ситуация всичките така наречени дебати, които водим за публичност, за връщане назад към вече решени въпроси, извинявайте много, обаче или показва демонстративно безсилие, или безотговорност. Нека да не забравяме, че, и г-жа Пашкунова го каза, че пред нас стоеше един въпрос дали да се отворят съдилищата и да бъдат пуснати всички граждани, страни, работещи в съдебната система, да влязат отново в съдилищата. Пропуснахме и да отбележим в изказванията, че всъщност за това дали да бъдат отворени или не съдилищата към миналата седмица беше изключително и само персонална отговорност на административните ръководители, защото при наличието на чл. 3 те нямаше какво друго да направят, освен да отворят всички съдилища. По тази причина се наложи ние спешно да реагираме и да поемем т.нар. "административна отговорност" и да кажем: ВСС казва, че мерките, които сме предприели са адекватни и ще продължат такива, каквито са. Напълно съобразени между другото с препоръките на Националния щаб и с целите, които са заложили, а именно да опазим живота и здравето на нашите колеги. И в тази смисъл към днешна дата не считам, че мерките, които сме въвели до 13 април следва да се изменят. Не съм съгласна да се изменя, да се разширява списъка с делата, допустими за гледане, с изключение на тези по глава XV от АПК, защото ние просто ги пропуснахме миналата седмица в решението си, защото днес имаме

още десет члена да добавим, другата седмица ще имаме още двадесет, изключенията раждат още изключения, а не мисля, че ситуацията е такава, в която бихме могли да разширяваме и още, и още списъка.

По отношение на всичко, което се говори дотук и за административните услуги включително бих искала да кажа, че още когато приемахме решенията на 15 март и 16 март, всички добре си спомняте, че създадохме тази разпоредба мисля, че беше на чл. 13, изречение второ за обслужването на "едно гише", за да се осигури възможността за подаване и получаване на всякакви книжа в съда, на всякаква информация. Чрез това гише могат да се подават и свидетелствата за съдимост, за издаване на изпълнителни листи и всичко онова, което адвокатите са посочили в писмата си, че не може да бъде извършено в съда. Въпрос на организация от страна на председателите на съдилищата беше и е да се осигурят вътрешно движение на информация, дела, бележки, удостоверения, като в такава ситуация е допустимо и страните, и адвокатите да са наясно, че ще има известно забавяне по изпълнение на някои от исканията. Пълната забрана за издаване на свидетелства за съдимост по друг път, освен по електронен, както сме посочили в точка 9 от решението, за подаване на всякакъв вид документи по пощата или по електронен път, посочен в точка 6, за извършване на справки само по телефоните или по електронен път бе необходима и наложителна, поради предприетите за цялата страна мерки в извънредно положение и с цел да се осигури приложението им в съдилищата, които са една от най-рисковите институции по обективни причини. Всъщност писмата, които са получени от адвокатите и от всички, които изчетохте, само доказват правилността на мерките, които Съдийската колегия е предприела към момента. Ако не бяха тези взети мерки до ден-днешен съдилищата щяха да са пълни с хора, адвокати, извършващи справки по входящи и всякакви книжа,

страни по дела, вещи лица и пр. Съдиите не са по-малко отговорни от адвокатите при изпълнение на задълженията си и ако не бяхме въвели тази забрана съдилищата щяха да са пълни с пишещи съдии. Съдилищата са осигурили както приемане на всички книжа, така и разглеждане на дела в неотложни, спешни случаи и кратки срокове. Да бъде упрекувана съдебната система в някаква прекомерност на мерките е неуместно, защото те са строго наложителни, с оглед изискванията на конкретната ситуация и строго в пределите на изискванията на положението. Това, което току-що казах са цитати от писмата на адвокатите, отразяващи някакъв призив на председателя на ПАСЕ. Не може да става и въпрос за дерогация на Европейската конвенция за правата на човека, защото се касае до човешки животи и здраве. В този смисъл Съдийската колегия е подхождала с отговорност и адекватност на ситуацията, недопускайки да се дерогира именно човешкия живот и здраве. Ако трябва да отговорим и на останалите упреци към нас от рода на това, че гражданите нямали да имат възможност за ефективен съдебен контрол, на фона на извънредната ситуация рестриктивните мерки и за придвижване и глобите, това са празни фрази. Би било безотговорно точно обратното - да разширяваме кръга с дела, да отваряме съдилищата, да говорим за административни услуги при положение, че ние изобщо не сме спрели извършването им. Затова ви предлагам да не се спираме на всеки един член и всяка една точка към настоящия момент, защото това е неуместно, да добавим само делата по глава XV от АПК, да допълним решението, което предложение правя сега с това, че разглеждането на определени наказателни дела по мерки би могло да става при техническа възможност от разстояние, в електронна среда, чрез използване на средствата за информационни и комуникационни технологии, защото се извършва по този начин в съдилищата, а няма регламентация, и това, което сме пропуснали ми се

струва, да поставим като въпрос, който така или иначе следва да го помислим, свързан с отпуските на съдиите. Може би въпросът ще възникне след 13 април 2020 г., но ви предлагам поне от днешното съдебно заседание да се възложи на комисия "Бюджет и финанси" да направи някакво конкретно предложение как това да се случва в месеците след 13 април, защото вероятно ще има удължение на ваканцията, извинете, за някоя ваканция, и като казах "ваканция" да кажем и последното нещо, което си мисля и като ви слушах, си заслужава дебата - вярно е, че софийските съдилища не биха могли да си позволят да започнат вписване на съдебни актове по простата причина, че трябва да върнат огромен брой администрация в съдилищата. С това тотално ще нарушим и обезсмислим всички мерки, които сме предприели или поне до 13 април следва да е така. По отношение на голяма част от останалите съдилища в България обаче нещата стоят малко по-различно - има съдилища, които имат прекалено малък брой дела за писане, съответно за предаване, за да не е възможно организиране на вписването на актовете поне в книгите. Няма пречка да се помисли по-нататък и за окончателните актове, които са на окръжни съдилища или апелативни да бъдат също вписвани. Няма пречка да се вписват и първоинстанционните дела като за начало, а решенията по първоинстанционните дела, но само там, където това може да се случи със съществуващия и ангажиран към момента по дежурства ресурс. Затова така както е написана точка последна от решението от миналата седмица за разглеждане на дела и организиране по усмотрение на административните ръководители не мисля, че би създадо някакъв разнобой. В крайна сметка не е и драма това, че в различните съдилища ще се прави нещо различно, защото това ще бъде въпрос на вътрешна организация и справяне някак си с работата. Те няма да изпращат съобщения и призовки, и няма да се

ангажират с никакви срокове, просто това е една вътрешна организация, която след това ще облекчи поне за една част от съдилищата работа, но пак казвам - не съм "за" промяна на каквато и да било от мерките, взети от Съдийската колегия към дата 15 март и 16 март.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Може би беше не случайна грешката с ваканцията /намесва се Боряна Димитрова - ...защо го казах. За някои е ваканция, факт е! За други обаче не е! Лозан Панов - по принцип не бива за никого да е ваканция, а още нещичко относно организация и всичко това, за което стана дума, защото съдебните служители са по график, няма пречка ако се наложи те да бъдат извикани допълнително, а това е съвсем нормално, възможно е някой да вземе отпуск, възможно е някой да бъде по болест, тези хора в този период на време, макар и по графици получават своите възнаграждения по пълен размер, така че е въпрос на организация, включително обявяването на съдебните актове. Смятам, че с едно бъдещо увеличаване на срока ние дори ще бъдем принудени да направим тези стъпки, но вероятно тогава по друг начин ще се коментира и разсъждава, никой не говори обаче за съдебната ваканция, аз особено държа на този въпрос, защото смятам, че той е наложителен и важен за всички ни. Знам, че е непопулярно, но всеки един от нас все пак може да си каже и мнението.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Г-н Панов, нима за някой е тайна, че съдебната ваканция няма да се състои! Ние не сме безотговорни хора! Недейте така! Този въпрос е последващ. За всички ни е ясно, че ние съдебна ваканция няма да имаме както обикновено.

ЛОЗАН ПАНОВ: Чудесно! Ако нямаме проблем в това отношение спокойно можем да обявим и днес, не виждам пречка за това. Ще дам думата на г-н Чолаков, но по отношение на разнобоя спокойно бих могъл да кажа, че, да, много разнобой има, има съдебни

институции, които тотално са затворили врати, не само не издават съдебни свидетелства за съдимост, но дори не правят справки и по телефона, дори не получават кореспонденция по имейли и т.н. Така че разнбой има и няма защо да се правим, че той не съществува.

Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Чуваме се сега.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте! Да. Чуваме Ви много добре, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да. Уважаеми колеги, аз ще продължа оттам-откъдето свърши колегата Димитрова. Аз също няма да гласувам за промяна на нито една мярка, която е взета досега. Считам, че към днешна дата не са налице основания да направим това, поне до 13 април. След 13 април вече можем отново да обсъждаме нещата. Но аз виждам един голям проблем във връзка с това дали ние можем въобще да гледаме граждански, административни и търговски дела, и този проблем е във връзка с приетия закон, който в чл. 3, ал. 1, точка 1 ли беше (сега ще погледна точно) казва, че „спират да текат всички процесуални срокове“. Както всички знаем, ние в момента коментираме само и единствено процесуалните срокове за страните, само че в закона е записано „всички процесуални срокове“. Процесуалните срокове са и за съда, включително едно произнасяне, едно съдебно решение срокът му е едномесечен и той е спрял с този закон. Едно без движение, което ние сме оставили, съответно съдът е оставил без движение една жалба или искова молба, срокът отново е спрял с този закон. По отношение на граждански, търговски и административни дела аз считам, че имаме и законова забрана да правим каквото и да е било, не само да образуваме, но и да разглеждаме и да постановяваме актове по тези дела.

Затова на мен ми се струва, че най-важно в момента не е този дебат, който се води дали и какви дела да се гледат с този закон, не може да се гледат граждански, търговски и административни дела, а следва съответно да се обърнем към законодателя за по-скорошна промяна на закона в тази му част, за да може съответно, както Ви каза и колегата Пашкунова, поне делата, които ние сме взели като решение да се продължат да се гледат. При нас във Върховния административен съд в момента проблемът е огромен, защото ние сме залети с жалби против заповеди на министъра за всяко едно негово действие. Само днес са получени над 30 жалби за заповедта във връзка с носенето на маски. Има призови в интернет всички граждани да пускат жалби против тези заповеди. Обективно Върховният административен съд не може да администрира и да разглежда тези дела поради законовата забрана за процесуалните срокове. Считам, че по никакъв начин при тази законова забрана ние не можем да разглеждаме дела, още по-малко да отворим съдилищата. Аз подкрепих това решение, което беше в четвъртък, защото смятам, че това беше отговорно, важното решение по отношение на наказателните производства, които със закон сроковете останаха да текат. Или аз мисля, че ние трябва да се насочим основно към законодателя, за да го помолим първо, да промени закона в тази му част, за да можем да гледаме този вид дела и второ, след като, ако това се случи (дай Боже), съответно да видим дали следва да се прави нещо като промяна или не.

По отношение на съдебната ваканция. Да, тази тема е важна, но тя отново е законово регламентирана. Не виждам как ние (с решение на Съдийската колеги) можем да кажем, че няма да има съдебна ваканция. Мисля, че това също е нещо, което законодателят трябва да направи с оглед ситуацията за тази година, при това извънредно положение, и съответно да разпореди да няма съдебна ваканция, но

това пак отново е в ръцете на законодателя и не считам, че ние като Съдийска колегия можем да направим това.

И още нещо. Да, това е важно, но не мисля, че е важно към днешна дата. Нека да видим какво ще се случи след 13 април и тогава отново можем да дебатираме този въпрос, не мисля, че той е в такава спешност, за да го поставяме и толкова дълго време да ни отнема днес. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на г-н Чолаков, но няма как да се въздържа да кажа, че обстоятелството, че не текат сроковете по чл. 3 от закона не е основание за преустановяване на процесуални действия на съда. И още нещичко. Ако това фигурира в закона, както Вие казахте, тогава как ще мотивираме нашето решение граждански, търговски и административни дела, които бяха посочени в решението ни от 15 и 16 март, а и от миналата седмица, че се разглеждат. В смисъл – не можем да изваждаме аргументите само по начин, по който нас ни обслужва. Освен това гражданите имат право да защитят от действията на администрацията особено в извънредно положение, каквото е гласувано. Така че ние сме представители на съдебните институции и като такива трябва да дадем възможност и на гражданите при зачитане възможността те да участват в производства да го направим. Впрочем в съдебните (поне в София мога да кажа) се разглеждат дела. Да, ограничен е достъпът на граждани, но това не означава, че няма дела, включително дистанционното разглеждане на дела по същия начин.

Така че смятам, че ако наистина смятате, че това трябва да направи законодателят, то тогава още днес да предложим и тази идея (мисля, че министърът на правосъдието е тук) по отношение на съдебната ваканция. Съжалявам за вметнатото! Господин Чолаков, след това г-жа Дишева. Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Нека да довърша и да отговоря на г-н Панов. Колега Панов, всички тези жалби са постъпили директно във Върховния административен съд. Ние изискваме административната преписка. Сроктът тече ли, за да може ние да образуваме производство – да или не? Нали разбирате, че аз не бягам от отговорност. Напротив! Точно защото съм отговорен, казвам какъв е проблемът. Аз не мога да образувам дори и тези дела по нашето решение, защото за органа срокът не тече да представи тази административна преписка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да не продължаваме дебата в тази посока, но делата, които са излезли за решаване преди повече от 3-4 или 6 месеца, за тях също срокът не тече. Вижте, съвсем нормално е колегите да си изпишат делата и те да бъдат обявени. Мисля, че разумът го подсказва на всички.

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Взимам повод от изказването на г-н Чолаков, а и от предишните изказвания.

Връщам се на чл. 3, т. 1 „процесуалните срокове по съдебни дела не текат“. Като изключим срока за представяне на административната преписка, за която току-що говори г-н Чолаков, по граждански и търговски дела в такъв случай и при това тълкуване на чл. 3, т. 1 не виждам пречка делата да бъдат образувани, защото съдебното производство се счита за образувано, т.е. процесуалните срокове за съда и за страните започват да текат от образуване на съдебното производство. Уточнявам – с изключение на този тридневен срок за представяне на административната преписка по административни дела. Тоест, ако възприемем това тълкуване, че граждански, търговски и административни дела не могат да се гледат под какъвто и да било вид и при никакви обстоятелства на това основание, означава да ревизираме и нашето решение от 15-ти относно вида на делата, които

могат да бъдат гледани, защото излиза, че това решение е постановено в противоречие на закона, макар и приет впоследствие, ако възприемем това тълкуване. Това първо.

И второ, също ако възприемем това тълкуване, следва незабавно да направим искане за изменение на закона - аналогично, но обратен знак на искането, което е направено за наказателните производства (не съм сигурна, че бих могла в момента да формулирам точния текст), но спират да текат процесуалните срокове по съдебни дела, само че съдебни дела се образуват (това между другото не е забранено сега от закона, забранили сме го ние с нашето решение от 15-ти), но не се разглеждат, защото по тях не текат процесуални срокове с изключение на видове дела, приети с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет аналогично (повтарям) на начина, по който предложихме това да стане по отношение на наказателните дела.

Иначе, ако ние приемем, че при никакви обстоятелства не могат да бъдат гледани никакви дела – граждански, търговски и административни, особено административни, означава да поставим съдебната власт в положение на пълна абдикация. Съжалявам за силните думи, чува се такива и преди това от мои колеги, и ако действително волята на законодателя в чл. 3, т. 1 е била да се преустанови разглеждането на каквито и да било съдебни дела с изключение на наказателните дела, това означава, че законодателната власт е решила изобщо да изключи от компетентност съдебната власт, което ми се струва, че по Конституция е напълно не допустимо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, госпожо Дишева! Министърът на правосъдието поиска думата, а преди това г-жа Димитрова беше поискала думата. Госпожо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Колеги, аз искам още веднъж да Ви призова да спрем поне в тази извънредна ситуация това безумно и

безсмислено говорене. Да, има пропуски в закона, да, извънредна е ситуацията. Никой от нас не е бил в подобна ситуация. Искаме от председателите, които (пак повтарям) носят персонална отговорност за това как работят съдилищата да проявяват разум, а ние не проявяваме елементарен такъв. До момента сме взели решения, които в извънредната ситуация вършат работа. Нека да не се връщаме назад, а да видим какво бихме могли да адаптираме към работещите механизми. Това, което предложих, а и другите колеги преди мен, смятам, че е разумно и да спрем с това говорене пред мониторите, защото е ужасно дразнещо и ужасно ненужно!

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Министър, заповядайте!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, господин Председател!

Уважаеми членове на Съдийската колегия, позволих си да поискам думата, само за да направя следните уточнения, защото в голяма част от изказванията се реферира към волята на законодателя, законодателната логика.

Като пряк свидетел на тези дебати заедно с господин Магдалинчев, мога да кажа следното. Логиката на законодателя по отношение на процесуалните спорове е защита на гражданите, на субектите, на лицата, които трябва да бъдат спокойни, че в този период няма да пропуснат процесуален срок, няма да бъдат злепоставени в правното си положение. Това е логиката. Вие поставяте въпроса, бих казал по-скоро на ниво охраняване на сградите, т.е. да не допускаме лица и субекти в сградите, за да гарантираме постигането на здравно-хигиенните изисквания за неразпространение на заболяването.

Ще си позволя съвсем накратко да коментирам двете решения, които са от 15-ти и от 16-ти. Аз първо ви благодаря за куража, който проявихте и на 15-ти, и на 16-ти. Смятам, че в този случай вие отговорно направихте преценка и селекция на това, което е спешно и

неотложно с оглед обществения интерес и с оглед правата на страните в съдопроизводството и това, което би могло да изчака. Позволявам си да кажа, че съм срещал спорове по отношение на законосъобразността на тези две ваши решения, но пак казвам - смятам, че те в този случай бяха полезни за съдебната система. С г-н Магдалинчев бяхме свидетели на дебата по отношение на наказателните производства. Волята на законодателя беше наказателните производства изцяло да има възможност да се осъществяват както в досъдебната им фаза, така и в съдебната им фаза. В съдебната фаза да се направи съответно редукция. Тези, които са спешни производства, които засягат права на лица, които по НПК са организирани също с кратки срокове, да се разглеждат своевременно и това съответства на списъка, на каталога производства, които вие сте изписали в точка 1 на двете решения, а във второто сте го разширили. Позицията на законодателя смея да твърдя е, че в ситуация на извънредно положение не можем да нямаме наказателно съдопроизводство. Вие ще прецените как да се дефинира евентуалната възможност да се образуват наказателни дела в съдебна фаза, а съответно преценката за възможността те да бъдат насрочени и да стартира производството по тях пред съда съответно да се регулира във времето. В настоящия момент вие сте прави, че като че ли има очакване за по-тежки мерки и има известна законодателна енергия да се посрещне този момент и затова отделих времето, за да чуя вашите разсъждения, за да съм сигурен, че имаме максимално взаимодействие между вашето гледище за ситуацията и за приоритетите в съдебната система, и респективно законодателното виждане в този случай.

Искам да ви кажа (аз го казах и на колеги преди малко), чета редовно грамите, които са за положението в европейски държави членки и трябва да ви кажа, че в някои от тях съдопроизводството е почти незасегнато от ограничения с оглед достъп. Да, прилагат се в пълна

степен възможните здравно-хигиенни мерки, които съответното правителство е препоръчало, но целта и приоритетът е отложените дела да бъдат минимален брой. Разбира се, това е контрапозицията. Аз лично смятам, че вашият подход съответства по принцип на ситуацията. Единствено следва да изгладим някои от детайлите.

По отношение на съдебната ваканция. Радвам се, че няма спор по това, че ако се наложи и по време на съдебната ваканция ще се разглеждат дела, ако има претоварване в момента, след като отпадне извънредното положение.

Моля за ясни указания по отношение на начина на дефиниране на връзката между правната норма и вашите решения. Това би било полезно и на вашата позиция пред законодателя, и според мен ще допринесе яснота и точност. На всички е ясно – съдилищата не могат на 100 процента да се затворят и да се херметизират. Няма как да стане това. Но трябва да точно да се определи нормата на достъп и тя да съответства по адекватен начин на достижимите мерки за защита на служителите, защото вие правилно разсъждавате и за защита на служителите в този случай. Искам да ви кажа, че голяма част администрацията винаги работи. Виждате, че в тази норма за администрацията никой срок не е спрял. Така че ние ще ви комплектуваме и дело в тридневен срок, няма проблем за това. Важно е как ще обясним взетите мерки пред европейските ни партньори. Оформя се негативна енергия отново за злепоставяне на България като позиция. Други европейски държави са наложили много по-радикални ограничения и не са нотифицирали Европейския съд, Европейската комисия, и не са направили изявления за дерогатство, но това (как да кажа) образно казано не ви засяга пряко и непосредствено, но ни засяга всички нас, защото едно от дежурните обвинения, което ще срещнем в бъдещето е, че Съдийската колегия затвори съдилищата. Припомням

ви, вие бяхте първи и аз затова казвам – радвам се на вашия кураж. След това успяхме да реагираме законодателно. Това исках да кажа. Дано да не е прозвучало много обширно и ви благодаря за вниманието!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на министъра на правосъдието.

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Господин Министър, аз искам да попитам има ли някаква възможност и въобще какъв е работният режим на гласуване на Народното събрание за евентуални изменения на този закон, който беше приет за извънредните мерки, тъй като знам, че ще заседават постоянните комисии на Народното събрание, а Народното събрание се събира само, когато има законопроект във връзка със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, благодаря на г-н Чолаков във връзка със зададения въпрос. Сега, ние ясни указания няма как да дадем на изпълнителната власт, нито пък на законодателната, но бихме могли, както направихме впрочем миналата седмица, макар и с варианти да дадем идеи, дори не ги казвам предложения, тъй като ние нямаме законодателна инициатива, но нещо, което в закона създава проблеми, винаги бихме могли да идентифицираме проблема и да се отнесем към вас, за да може да се разреши този проблем. Така че във всички случаи е добре да кажете как виждате законодателния процес, предложения, които вие ще правите или пък народни представители, как той ще се придвижва в тази ситуация на извънредно положение. Благодаря Ви!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Аз ще опитам да отговоря субективно на така поставения въпрос. И във вчерашния ден ме потърсиха от дирекциите на Народното събрание, колегите референтно работят и анализират пристигналите при тях становища от всички заинтересувани лица, не само от Висшия адвокатски съвет, не само от неправителствените организации. От друга страна, известно ми е, че

Правната комисия е в очакване да се събере в случай, че съответно бъде разпределен законопроект, който да касае някои от аспектите на извънредното положение. В момента ми е известно на ниво инициатива, т.е. не съм го видял с очите си, във вчерашния ден народни представители заявиха, че ще внесат изменение в Закона за енергетиката, част от които касаят правоотношенията, визирани в чл. 6. Ако се коментира една от разпоредбите, редно е, както и вие в момента ревизирате ваши решения, уместно е да се използва този момент и общо взето да се обобщи всичко, което е настъпило като промяна на обстоятелствата и налага съответно парламентарен дебат с оглед изменение или допълнение. И пак казвам – главният, ключовият момент ще бъде, ако имаме още по-съществена промяна на мерките във връзка с извънредното положение, както имаше изказвания при предходния дебат в парламента. Уви, законът не следва предизвикателствата на положението, така че вероятно ще се наложи да се направят адекватни и съответни предложения, респективно, ако се приемат и промени. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на министъра на правосъдието! Само още един въпрос. Тези идеи за законодателни промени вероятно са стигнали до Вас, ако не са – те могат и да Ви бъдат предоставени също така. Въпросът ми е дали са стигнали до Вас, господин Министър?

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Имам огромен обем кореспонденция. Пак казвам, не само по членове 3 и 4, и по чл. 6.

ЛОЗАН ПАНОВ: Става дума за тези от Съдийската колегия, за други не коментирам. За тези от Съдийската колегия.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Тези ми бяха предоставени преди малко от главния секретар на Висшия съдебен съвет, за което благодаря, а преди това слушах внимателно Вашето представяне на основните моменти в тези предложения.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, благодаря Ви! Госпожа Дишева поиска думата, г-жа Димитрова, г-жа Керелска. Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ли имам думата, извинявайте, не разбрах?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, по реда на вдигането на ръка. Госпожа Дишева, г-жа Димитрова, г-жа Керелска.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз бих искала г-н Кирилов да направи едно уточнение с оглед на направеното изказване от г-н Чолаков, това, което аз говорих след това, може би не ми е станало напълно ясно.

Считате ли, г-н Кирилов, че по волята на законодателя в момента могат да се гледат граждански, търговски и административни дела така, както сме направили по решение на Съдийската колегия или разпоредбата на чл. 3, т. 1 забранява гледането на каквито и да било граждански, търговски и административни дела? И как считате, дали тази разпоредба препятства образуването на всички съдебни дела, на каквито и да било съдебни дела, доколкото процесуалните срокове по съдебни дела по общо правило започват да текат едва след образуването на делото? Задавам този въпрос към Вас, защото ми се струва, че Вие (как да кажа) направихте нещо като автентично тълкуване на тази норма в противовес на това, което г-н Чолаков (поне аз доколкото съм разбрала) изрази като тълкуване и съществуваща към момента забрана за гледането на каквито и да било дела, изключително наказателни. Ако може да дадете това пояснение, за да изчистим насетне дебата и това какво ние трябва да направим като предложение, евентуално.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да чуем министъра на правосъдието, а след това г-жа Димитрова. Господин Министър, заповядайте!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Извинявайте госпожо Димитрова, че ще Ви забавя, но съвсем бързо ще опитам да отговоря и изразявам моето становище, формирано в рамките на дебатите.

Няма проблем да се образуват дела. Нормата на чл. 3 не съдържа забрана да образувате дела, но делата ще спрат до момента, в който започне да тече процесуален срок, който е в полза на някоя от страните и тази страна е защитена от правилото на чл. 3-ти, т.е. в момента, в който започне да тече например срок за обжалване на практика производството спира докато отmine препятстващото обстоятелство. Дадени са правилата за това как продължават да текат след този срок и след този период.

По отношение на Вашето твърдение за обжалване на действия на администрацията. Не, няма по никакъв начин да изпадам в спор с председателя Чолаков, но ако има втори дебат в тази връзка, ще кажа, че аз бих настоял да има възможност административните актове във връзка с извънредното положение да подлежат на съдебен административен контрол. Това го казвам, защото на България ще бъде по-лесно да обясни позицията си на Европейската комисия, на Европейския съд по правата на човека. Но имайте предвид, че във всички тези актове сме предвидили по закон възможността за незабавно изпълнение, т.е. обжалването да не може да спре изпълнението на тези административни актове, защото те касаят защита на живота и здравето на хората и на нацията ни. Отговорих ли Ви или остава неотговорено?

ЛОЗАН ПАНОВ: Не, мисля, че отговорихте. Ще дам думата на г-жа Дишева, но в контекста на казаното от Вас за възможността да се образуват дела какво е Вашето мнение по отношение на обявяването на дела, особено на сериозно просрочените, както и на онези актове, които са окончателни и не подлежат на обжалване? Би било добре да чуем накрая Вашето мнение също? Благодаря Ви!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Аз не възразявам да се обявяват актовете, постановени по отделни дела с уговорката, че в момента, в който те се обявят не започва да тече срокът за обжалване за страните, т.е. смятам, че за страните това е едно... (Реплика: Тогава защо да се обявяват?) За да могат страните да се подготвят, а съдиите да си изчистят делата, които не са написани. Но това го казвам, подчертавам това по моя логика. Имаме този дебат и спор по отношение на влезлите в сила присъди по наказателни дела. Не искам да отиваме до този въпрос. Говоря за гражданското съдопроизводство и за административното съдопроизводство. Няма лошо в това, ако съставът иска да си обяви акта, ако няма свръхголям проблем написаното, постановеното от него да достигне съответно до деловодството, до информационната система на съда, аз не виждам пречка в това да се обяви акта, а страната да има примерно целия този период да организира, доколкото е възможно, защитата си в тази ситуация.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, господин Министър!

Госпожо Дишева, г-жа Димитрова е преди Вас, нека да ѝ дадем думата, а след това г-жа Керелска и след това Вие.

Госпожо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ако на г-жа Дишева въпросите ѝ са уточняващи във връзка с нейния въпрос, нямам против.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Уточняващи са именно във връзка с това, което г-н Кирилов отговори. Ще говоря само за обжалване на административните актове и в частност на тези, които са издадени във връзка с извънредното положение. Вярно е, че на по-голямата част, може би и на всички административни актове, свързани с мерки, обособени от извънредното положение, е придадено предварително изпълнение, т.е. обжалването не спира изпълнението по силата закона,

но с нашето решение от 15 март (в частност по точка 3, първото тире) ние приехме, че исканията за отмяна на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение ще бъдат разглеждани от съдилищата по време на извънредното положение. Това е текстът на чл. 166 (не Ви чувам г-н Кирилов). Само да довърша. Това са актовете по чл. 166 от АПК. Дори в случаите, когато е допуснато предварително изпълнение по силата на закона, това предварително изпълнение подлежи на оспорване пред съда и ние приехме с решението от 15-ти, че тези дела ще бъдат гледани от съдилищата. Аз съжалявам, че в момента г-н Чолаков го няма, не знам дали ни чува, но доколкото разбирам, по негово виждане съществува проблем и по образуването на тези дела.

И във връзка с изказването на г-н Кирилов, което между другото аз споделям в тази част, че спирането на процесуалните срокове, което е въведено с чл. 3, т. 1, е в интерес на част от правните субекти, ще кажа, че в случаите например на чл. 61 от Закона за здравето този аргумент, отнесен към разглеждането пред съда на делата, с които се иска спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение е неотносим. Тоест ще поясня. Няма как ние да приемем, че се охраняват правата на частноправните субекти, ако им откажем достъп до съд именно в случаите на допуснато предварително изпълнение по силата на закона.

И още малко ще поясня. Двуседмична карантина се налага на определени лица, да речем на тези, които влизат от чужбина, и тази заповед има предварително изпълнение. Ако ние твърдим, че се охраняват правата на това лица, ще трябва да допуснем разглеждането на жалбата му срещу предварителното изпълнение пред съда, защото действието на този акт на практика ще бъде изчерпано с предварителното изпълнение на този акт. Последващата защита срещу

самия акт би била лишена от смисъл, от съдържание, след като този акт вече е изпълнен. Надявам се да съм разбрана правилно. Благодаря! И благодаря на г-жа Димитрова. Изказването ми наистина беше във връзка и понеже г-н Кирилов попита дали е станало ясно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Кирилов, искате ли да добавите нещо?

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Ще бъда съвсем кратък, защото действително забавихме г-жа Димитрова. В този смисъл и в този контекст казвам, че няма проблем със защита правата на лицата, по отношение на които има допуснато предварително изпълнение с административен акт. Приемам, че те получават адекватно съдопроизводство в разумни процесуални срокове. Съжалявам, че не разбрах защо визирате председателя Чолаков. Не съм чул неговото мнение по този въпрос какъв е проблемът с образуването на делата и точно с този вид дела, но смятам, че в този смисъл точка 3 на вашето решение от 16 март съответства на целта на Закона за извънредното положение и е в контекста на правозащитния стандарт, защото Вие изнесохте една пледоария, която общо взето съм сигурен, че колегите от процесуалното представителство на Република България в Европейския съд скоро ще срещнат. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Госпожо Димитрова, г-н Чолаков иска да вземе думата. Господин Чолаков, нека да не пренебрегваме г-жа Димитрова, нека да се изкаже, а след това и Вие.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ние в момента водим един дебат, като проблемът е само един. Просто трябва да работим в насока промяна на чл. 3, т. 1. Това е всичко, за да може да отпаднат всички тези дебати, които ние водим, защото колегата Дишева казва, че действително това подлежи на обжалване – предварителното изпълнение, обаче дори и да се произнесе първата инстанция, срокът е спрял. Тоест ние имаме

двуинстанционност на тези производства. То не може да отиде на втората инстанция по никакъв начин. Затова за мен проблемът е единствено и само в тази промяна, която мисля, че е изключително наложителна да може да се гледат по всички дела, които ние с нашите решения сме взели, че подлежат на разглеждане, и ще отпаднат всякакви дебати във връзка с образуване, разглеждане и всякакъв вид неща, които днес дебатираме вече час и нещо. Да, дебатът не е лишен от основание, но мисля, че ако законът съответно се промени в тази насока, ще отпаднат всички проблеми. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, напълно съм съгласна с г-н Чолаков.

Искам да се обърна към г-н Кирилов само за две неща. Моля Ви, когато се представя българската съдебна система как и дали работи по време на тази извънредна ситуация, две неща да имаме предвид след всичкото това изговаряне. Първо, че въпреки ограниченията, които дава чл. 3 за работата на съдебната система, съдилищата работят. Няма нито едно бързо, спешно, незабавно, а дори не толкова бързо и спешно производство, което да не е разгледано. Няма нито едно обезпечително производство, нито един задържан, чийто права да не е осигурено да бъдат защитени. Това от една страна. От друга страна, българските съдилища не са спрели да работят, обслужвайки гражданите за каквото и да било. Създали сме организацията за едно гише. Ако това, което днес изговорихме са единични случаи, а не е масовост. Затова много Ви моля, ние нито сме ограничили нечии права, нито по някакъв начин трябва да се притесняваме, че сме взели по-сериозни мерки за ограничаване на общо взето за това да не се разболяват хората. Съдилищата работят във всичките им форми.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Абсолютно съм съгласен с г-жа Димитрова. Няма да коментирам журналистически материали в обратен смисъл. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Керелска, заповядайте! Поискайте думата. Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз искам да кажа няколко конкретни неща. Това, с което ние трябва да се занимаваме вече е в няколко посоки.

Първо, имаме едно решение, което е взето на работно съвещание от Съдийската колегия. Тъй като към този момент все още не бяха приети правилата, които днес приехме, въпреки че аз съм имала известни възражения по отношение на тях, а и извън нашето решение за тези правила, ще кажа, че решението на работното съвещание не беше взето с необходимото пълно обсъждане, в резултат на което аз подкрепям предложението това решение или тези решения, които са взети на това работно съвещание да бъдат прегласувани днес. Тоест първият въпрос, по който ние трябва да се произнесем е дали ще прегласуваме решенията, взети на работното съвещание и по този въпрос, както казах вече, моето становище е да, че трябва да бъдат прегласувани.

Вторият въпрос, по който трябва да се занимаем и да вземем решение, той е във връзка с направените многобройни предложения. Някои от тях бяха качени в хода на настоящото заседание и ние съвсем не сме имали възможност да се запознаем. С оглед на това и доколкото в тези предложения има резон, здрав разум и според мен са направени в голямата си част добросъвестно, според мен си заслужава да се направи една работна група, която да се занимае по-обстойно с тези предложения, да ги обобщи и да направи предложение евентуално по отношение на разширяване на делата и производствата, които съдилищата трябва да гледат в ситуацията на извънредно положение,

още повече, че не се знае тази ситуация докога ще продължава. Значи това е вторият въпрос, по който предлагам да вземем решение – да създадем ли такава работна група или не.

Третият въпрос е свързан пак с тези предложения, но той касае и това, че някои от тях фигурират почти във всички предложения, които са стигнали до нас, по-ясно са изразени и бихме могли (според мен) ние в днешното заседание да вземем решение. Така например според мен се очерта проблема със свидетелствата за съдимост, макар че тук имаше изказвания, доколкото си спомням, че на практика ние не сме забранили административните услуги, предвидили сме едно гише и т.н. Независимо от това с оглед нашата категорична препоръка, че свидетелства за съдимост могат да се издават само по електронен път, доколкото имам информация от съдилищата, това действително затруднява или по-скоро води до това, че свидетелства за съдимост не се издават, когато това не става по електронен път. Искам само да припомня, че по електронен път могат да се издават свидетелства за съдимост само на лица, които са снабдени с квалифициран електронен подпис (КЕП) и за лица, които не са осъждани. Всички останали категории на практика не биха могли да си получат свое свидетелство за съдимост с оглед на тези наши указания, които сме дали. А да тръгне в днешно време да се снабдява съответното лице с квалифициран електронен подпис, първо, това предполага (предполагам, че и министърът ще го потвърди) обикаляне на доста институции, нарушаване на забраната за свободно движение (да я наречем) или препоръката за намаляване на социални и други контакти, а освен това е и икономически необосновано за съответния субект физическо лице, тъй като най-вероятно този квалифициран електронен подпис ще му е необходим само веднъж и то по такъв нетолкова значителен повод от някаква гледна точка, а от друга, много значителен, защото примерно

неиздаването на такова свидетелство за съдимост за него може да бъде препятствие за започване на работа, което не е без значение, даже е свързано с основни права на гражданите.

Другото конкретно предложение, което бих направила, е във връзка с отмяната на наложените обезпечителни мерки по чл. 402 от ГПК. С нашето решение от 15.03.2020 г. ние приехме, че по отношение на налагане на обезпечителни мерки досежно граждански дела, т.е. допустимо е съдилищата да се произнасят по молби за налагане на обезпечителни мерки по бъдещи иски и по висящи съдебни производства и дела. Нищо не сме казали, обаче, по отношение на отмяната на наложени вече обезпечителни мерки. След като ние сме казали, че съдилищата са длъжни да се произнасят по молбите за обезпечаване на бъдещи иски и по висящи дела, би трябвало с оглед принципа на реципрочност да се произнесем и по отношение на това, когато обезпечителната нужда е отпаднала, съответната мярка да бъде отменена. Въпросът има огромно и икономическо, и жизненоважно (бих казала) значение в днешните условия, защото ако на едно физическо лице са му запорирани всички сметки по повод водено срещу него дело или дела и в крайна сметка исковите бъдат отхвърлени и решението е влязло в сила, да продължи състоянието на заповор, считам, че нито е правилно, нито разумно, нито справедливо. Не по-леко е положението с търговците, по отношение на които е наложен заповор (пак ще използвам примера с банковите сметки). Това на практика би блокирало изцяло търговската им дейност в определени случаи.

По отношение пак на обезпеченията считам, че трябва да дадем възможност на съдилищата да се произнасят по обезпечителните мерки, които са предвидени в Търговския закон по чл. 629а и тук няма да се съглася изобщо със съдия Марчева, която каза, че видиш ли, след като ние сме предвидили и съдилищата да могат да се произнасят по

молби за обезпечение на бъдещи иски и по висящи производства, едва ли не ние сме включили и обезпечителните мерки по делата за несъстоятелност, като тя, доколкото си спомням, се позова на това, че видиш ли има една обща разпоредба от Търговския закон и тя действително съществува, че за неуредени въпроси се прилага ГПК. Да, обаче този въпрос е уреден и е уреден по един доста подробен начин, нещата са много съществени и касаят действително много сериозни въпроси, свързани с функционирането на търговците и оттам с икономиката на страната, която и без това е уязвена от настоящото извънредно положение.

Това са моите три предложения, които (според мен) са съществени и трябва да влязат в нашето решение, т.е. в посока на разширяване на обхвата от случаите, по които съдилищата трябва да се произнасят.

Другото, което бих искала да кажа и което може би ще бъде и предмет на бъдещата работна група, ако ние се съгласим такава да бъде създадена, е да се помисли по въпроса за обявяването на постановените съдебни актове, като това да не касае единствено само актовете, които се разглеждат от съответния съд като последна инстанция, т.е. необжалваемите съдебни актове, защото ми направи впечатление, че г-н Панов акцентира именно на тях, според мен няма пречка да се обявяват и актовете, които подлежат на обжалване.

Какво разбирам под обявяване? Хубаво е и по този въпрос да помислим. Обявяването може да бъде в срочната книга. Обявяването може да бъде в деловодната система и да се спре дотук. Обявяването, обаче, може да бъде и в сайта на съответния съд, в регистъра на съдебните актове, което вече прави обявяването публично, т.е. вече гражданите, адвокатите имат възможност да го видят това решение. Обявяването може да се извърши и в ЦУБИПС-а. Обявяването се

извършва и в Портала. Последните три обявявания са така свързани с оглед развитието на възможностите на Портала, че след като в крайна сметка се обяви в сайта на съответния съд, той се обявява и в ЦУБИПС-а, той се обявява и в Портала. Това е едно, което трябва да помислим много сериозно. А пак се връщам на това, че според мен няма пречка да се обявяват решенията и би било добре, и би било полезно. Не знам дали четохте предложението на ЧЕЗ, които са се позовали на статистически данни. Те казват, че всъщност за един месец средно около 100 дела примерно би трябвало да получат решения. Става въпрос по иски молби, образувани по тях. Очевидно става въпрос за т.нар. „потребителски спорове“. Ако извънредното положение продължи 2 или 3 месеца, тези актове вероятно ще нарастват и ако те бъдат обявени в един и същи ден, действително това ще затрудни много страните по делата с оглед на това да могат да вземат адекватна позиция какво да правят по-нататък в този процес – дали да обжалват или пък решението ги удовлетворява и да спрат дотук. Да не говорим, че самите съдилища – хубаво, ние сега го спираме този процес на обявяване, но когато се вдигне извънредното положение, значи тогава трябва да бъдат обявени всички решения, а това ще затрудни самите съдилища. Така че този въпрос според мен би трябвало да се обмисли. Ако искате можем да го гласуваме още днес, ако се считате готови.

Но в тази връзка искам да кажа и нещо друго. Тук на два пъти се спомена от колегите, че съдилищата са различни и обемът на извършваната от тях работа е различен. Това е много важно във връзка с въпроса за обявяването, защото аз в разговора си с някои председатели на окръжни съдилища (с други не съм имала повод и време да разговарям, не повод, повод има разбира се, винаги е време и възможност), казаха, че хората са си изписали делата. Говорим за окръжни съдилища от порядъка на Кюстендил, Благоевград примерно,

Перник. Н казвам, че в тези съдилища са си изписали делата, но казвам, че съдилища от такъв порядък са били във възможностите си и са изписали делата, биха могли да ги изпишат, нека така да уточним, за да не изпадаме някъде в невярна информация. Тези съдилища според мен имат ресурса да обявят тези решения. Сега, за да ги пуснем решенията в сайтовете на съдилищата, в ЦУБИПС-а и в Портала, обаче трябва да бъде ангажиран ресурс от служители. В категория съдилища, за които споменах, считам, че такива служители биха могли да бъдат намерени, като изхождам от това, че всъщност делата, които ще се обявяват, са по-малко и с наличния ресурс, и при установените дежурства това може да стане. Даже има и такива сигнали, че дежурните деловодители и секретари има моменти, в които скучаят и съвсем резонно би било и полезно тяхното работно време да се удължава по този начин, което е полезно за системата и за страните. Освен деловодители и секретари, в зависимост от конкретното решение на съответния председател на съд кой ще върши тази работа трябва да имаме предвид, че има един процес на обезличаване, говоря за делата, които ще ги обявяваме на сайтовете, в ЦУБИПС-а и в Портала. Там също се ангажира човешки ресурс – административен, на административни служители. И пак повтарям, че това би могло да стане, според мен (ако искате може да се допитаме допълнително, да не го решаваме този въпрос) в окръжните съдилища масово. По друг начин обаче стоят нещата в Софийския районен съд, Софийския градски съд, смея да се съмнявам и по отношение и на Софийския апелативен съд, защото там актовете са доста повече и действително ще трябва голям човешки ресурс, в смисъл на административни служители, които да бъдат ангажирани с цялата тази дейност. Това естествено, вече влизам в противоречие с гонената от нас цел, а именно да се защити живота и здравето на хората и ако вземем решение за обявяване на съдебните актове, според мен, то

трябва да бъде диференцирано. Друг е въпросът това как бихме могли чисто юридически да го обосновем – такова разделяне на съдилищата, т.е. да препоръчаме или да укажем на едни съдилища да обявяват, а други съдилища да не обявяват. Това е, което бих искала да кажа във връзка с обявяването.

Другото, което бих искала да поставя като въпрос, което е малко извън темата на днешното обсъждане, но може би също си заслужава да вземем становище още повече, че тук стана дума дали да работим по време на съдебната ваканция или да не работим. Доколкото разбирам, противоречива е практиката в съдилищата по отношение на това как се постъпва със съдебната администрация. В някои от съдилищата служителите, не знам как ще прозвучи, но най-точната дума е ги „принуждават“ да излизат в отпуск или по-скоро административно им е разпореждано да излизат в отпуск. В друга част от съдилищата служителите работят дистанционно, доколкото това е възможно, а съответно по съответния график там дават дежурства. Мисля, че указанията, които ние сме дали, са точно във втория смисъл. Това, което се прави в някои съдилища, т.е. административно да се разпорежда излизане в отпуск, считам първо, че не е в съответствие с нашите указания, не е в съответствие и със Закона за извънредните мерки, защото там (според мен) законодателят има предвид други работодатели и засяга съществени човешки права, свързани с правото на труд и почивка, и отиваме в нарушение на Кодекса на труда. Така че си мисля, че в тази насока бихме могли също да дадем някакви указания, ако прецените това за необходимо. Ако не се приеме като предложение, все пак държа това да се изговори, защото мисля, че въпросът е твърде важен и освен това се стига до нарушаване на друг принцип за равнопоставеност, т.е. съдиите не излизат в отпуск или ако някой излиза, той излиза по негово желание, а същевременно

съдебните служители ги принуждаваме да излязат в отпуск. В крайна сметка животът и здравето имат еднаква стойност всички членове на човешкото общество и не би трябвало по този начин да се стига до едно деление между съдии и съдебни служители. Това е, което исках да кажа. Малко по-дълго се получи, но мисля, че поне бях конкретна и това, което казах, касае конкретни неща. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на г-жа Керелска.

Госпожо Керелска, може би не е станало ясно. Използвах и акцентирах върху обявяването на окончателните съдебни актове, защото при тях аргументът за сроковете изобщо не е валиден така, както се споменава от някои колеги. Иначе напълно споделям с Вас Вашите аргументи, свързани с възможността да се обявяват съдебни актове, а е въпрос на организация във всяка една съдебна институция, от всеки един административен ръководител да не се получава струпването на съдии и служители било то по график или по някакъв друг начин. Така че това е въпрос на организация, която би могло да бъде постигната дори и в по-тежко натоварени съдилища, само да го конкретизирам.

Госпожа Марчева поиска думата и още някой. Мисля, че г-н Кирилов поиска думата, г-н Новански поиска думата също. В този ред ще бъдат изказванията на г-жа Марчева, г-н Кирилов, както и г-н Новански, но моля ви все пак да тръгваме към възможността да взимаме решения, тъй като основният въпрос, пред който сме поставени е затова дали трябва да гласуваме решението, което така или иначе в четвъртък е обявено на сайта. Нека да стане ясно, че е работно съвещание. Тогава все още, както каза г-жа Керелска, ние нямахме правила за взимането на такива решения. Така че може би това е първият въпрос, който ще поставя на гласуване дали да прегласуваме самото решение, а впоследствие всички други аргументи, които се

изложиха, включително и по отношение на издаването на свидетелства за съдимост, тъй като това очевидно е въпрос, който засяга множество съдебни институции и е поставен от множество субекти, които са ни сезирали.

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, благодаря! Първо, по отношение на въпроса за прегласуването на решението ни от четвъртък, което е от работното заседание, аз лично ще гласувам против да бъде прегласувано, защото не намирам никаква логика и никакъв смисъл от прегласуването. Ние всъщност, ако по електронен път с размяна на имейли на практика всички сме изразили становище, някои от нас допълниха, трети просто само се съгласиха, но така или иначе всички взеха участие. Тези колеги, които не са успели, нямам представа защо, доколкото разбрах, а може би колегата Керелска не е имало връзка с нея по телефона, за да бъде уведомена, но така или иначе мнозинството е формирано и сега просто е едно излишно действие в момента ние да прегласуваме. Както каза и колегата Димитрова, това беше управленски акт и беше много важен. Аз дори и тогава се надявах, г-н Панов, Вие да се включите по-активно като председател на ВКС и като съдия номер едно, който да излезе и да каже защото в случая ставаше въпрос за Закон за извънредните мерки, който е приет в Правната комисия и при обсъждането в Парламента не е присъствал нито един съдия, а на практиката цялата редакция е била обсъждана с адвокати и с представители на Прокуратурата. Не знам защо Вие не сте присъствали или представители на ВКС, но така или иначе няма значение. Това беше (как да кажа) един случай, в който трябваше много бързо да се реагира и ВСС да поеме управленска отговорност, институционална, защото ние затова сме тук. Така че в случая сега с

това дребнотемие да го прегласуваме или да не го прегласуваме нищо няма да постигнем. Толкова по този въпрос.

По отношение на свидетелствата за съдимост. Аз нещо може би не съм доразбрала. Ние в нашите решения сме казали за т.нар. „едно гише“, т.е. не би трябвало съдилищата да са престанали да приемат заявления за издаване на свидетелства за съдимост и съответно да снабдяват. А по отношение на това за електронния подпис, аз честно да ви кажа много съм сащисана, защото ние говорим за електронно правосъдие, електронно управление в тази държава от толкова много години, правим Единен портал, Единна информационна система и т.н. Електронният подпис се издава срещу скромната сума от 20 лева в почти всички градове на страната, аз го проверих снощи, защото и аз нямах представа как е, защото аз имам много отдавна един, който не ми се е налагало да го ползвам скоро и нямах представа какви са условията сега. И този електронен подпис, колега Керелска, важи за всичко. Той има ефекта на лична карта. На практика с него могат да се подават данъчни декларации, абсолютно всичко в тази държава. И ние, вървейки, как ще насърчаваме електронно правосъдие при условие, че в случая обръщаме приоритетите и казваме „Не, по-важно е да е в хартиен вариант“, въпреки че ние (пак казвам) тук на практика не сме го осуетили.

По отношение на несъстоятелността не мога да не се въздържа да кажа – ние сме написали така в решението си от 15 март, точка 3 „Да се преустанови разглеждането на всички видове ... дела, с изключение на: ... - Делата за допускане на обезпечение по бъдещ и висящ иск.“, което на практика включва и делата за несъстоятелност, категорично, и според едно Тълкувателно решение на ВКС от 2018 г. несъстоятелността е особено исково производство, което означава, че чл. 621 от Търговския закон, който казва, че субсидиарно се прилага

ГПК, напълно важи в случая, защото чл. 629а и следващите от Търговския закон, които уреждат налагането на обезпечение на делата по несъстоятелност уреждат само материалноправните предпоставки за допускане и налагане на обезпечителни мерки, но не и процесуалните. В този смисъл напълно считам, че няма колеги, които да се затруднят в разчитането и прилагането на нашите указания. Защото и това е написано в това предложение на Адвокатурата, на тези 10 адвокати, не е на Висшия адвокатски съвет, аз вчера говорих с колеги от Софийския апелативен съд, Търговско отделение да ги попитам дали те случайно считат, че това не се отнася за делата за несъстоятелност – нямаше такова тълкуване, за което много се радвам, че има такъв разум. Считам, че всички тези мерки, които сме изброили, са достатъчно общи и всички административни ръководители могат да преценяват това е по повод на това за кои дела да бъдат, дали тези, които не подлежат на обжалване, дали могат да се обявяват. Аз считам, че това би могло да се предостави в преценка на самите отделни административни ръководители, защото в крайна сметка вижте, забравяме каква е целта. Каква е целта? Да не се допуска струпване на много хора на едно място. Оттук нататък всичко, което е съобразено с тази цел, мисля, че е допустимо и няма противоречие в закона. Аз пак ще помоля колегите, които го казаха, да ми кажат кое в нашето решение от работното заседание, че се дерогира право на преценка на административните ръководители на кой текст от закона и на кой закон противоречи. Това искам само да помоля. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Благодаря на г-жа Марчева.

Само да кажа няколко думи, които смятам за важни. Миналия четвъртък мисля, че до всеки един от вас е достигнала новината, че ще има заседание онлайн. Аз бях тук, г-жо Марчева, а такова заседание онлайн, каквото сега провеждаме, не се проведе, защото (да не

изтъквам много аргументи) някой може преди 3 часа, някой може след 3 часа, някой пък се е изолирал някъде си и с него нямам никакъв контакт. Така че, ако искате, да не се връщаме, както казахте Вие, в това дребнотемие, но така или иначе нямаше заседание на Съдийската колегия, при доброто желание вероятно на някои от нас. Дори колеги бяха готови да дойдат (Намесва се Д.Марчева, не се чува.) в сградата на Съвета. Госпожо Марчева, входирал съм писмо до администрацията на Висшия съдебен съвет и чакам отговор защо това не се е случило.

Продължавам. По отношение на свидетелствата за съдимост. Моля ви, имайте предвид, че в т. 9 от нашето решение от 15.03.2020 г. пише: *„Свидетелствата се издават само по електронен път с изключение на служебно издаваните справки за съдимост“*, а по т. 15 се въвежда идеята за „едно гише“. Истината е, че има административни ръководители, при които не само няма „едно гише“, но има административни ръководители, които не издават изобщо свидетелства за съдимост по друг начин освен по този, който влиза в т. 9. Така че между тези две точки трябва все пак да има кореспонденция и нашата воля трябва да е ясна. В тези времена, в които много хора вероятно си търсят работа, трябва да имат възможност да получат свидетелства за съдимост. Въпрос на организация е във всеки един съд да се ограничи човекопотокът, но да се предоставят възможности за тази административна услуга. Това е нещо, което лесно може да бъде направено.

Думата поиска г-н Министърът на правосъдието и след това г-н Новански. След това искат думата г-жа Пашкунова и г-жа Керелска, г-н Магдалинов също така.

Заповядайте, г-н Министър!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Председател. Аз всъщност исках да направя кратка реплика на част от аргументите,

които изложи г-жа Керелска. Насъбраха се обаче общо взето повече от четири коментара, затова ще започна отзад напред с две бележки по отношение на казаното от г-жа Марчева.

Първо, тя категорично е права, че в момента усилието е да се създаде максимално благоприятен, бърз и лесен достъп до електронно удостоверяване. В този смисъл Държавната агенция „Електронно управление“, заедно с всичките си доставчици на тази верификационна услуга, издава безплатно сертификати за електронен подпис. Изцяло подкрепям казаното от нея. Докладвам ви, че във вчерашния ден Министерството на правосъдието от електронния регистър за съдимост е издало 590 удостоверения на български граждани, така че това е един модел, който трябва да се развива чрез практикуване. Виждате какво стана с дистанционното обучение в образователната система. И това е моментът Висшият съдебен съвет, съдебната система, да опита да надскочи себе си и техническите си възможности и готовности и да опита да направи една стъпка по-напред.

По втората теза на г-жа Марчева за това, че съдиите не са били представени на дебата във второ четене на Правната комисия. Госпожо Марчева, там присъстваше председателстващият Висшия съдебен съвет г-н Боян Магдалинчев и той участваше много активно в дебатите. Друг е въпросът, че той за разлика от някои колеги адвокати е по-обран и внимателен човек и не влезе в надвикващия тон, в който, да кажем, на моменти стигаше дебатът. И преди малко гледах стенограмата от заседанието – можете да видите негови реплики във връзка с ключови разпоредби, които коментираме и понастоящем тук.

И съвсем накратко за г-жа Керелска. Няма да кажа всичко, което искам да кажа, а само по свалянето на тежестите. Моето тълкуване е, че съдиите и сега имат възможност да свалят тежести, които са постановени, обезпечителни мерки, при наличие на законовите

предпоставки за това. Няма да влизам в тълкуване на нормата, която казва: „*не се налагат запори*“, за да не измествам дебата. Искам да подкрепя тази идея, която беше за създаване на работна група. Тук коментарът по детайли в отделни производства доста продължи.

Аз подкрепям и решението, което сте взели на работното си заседание, но искам да обърна внимание на нещо друго. Вие предлагате и сега Парламентът да препрати към решение на Висшия съдебен съвет. Да, съгласно Закона за съдебната власт мерките, които сега обсъждате, решенията, които постановявате, са в компетентността на Съдийската колегия, но наказателното производство не се изчерпва само със Съдийска колегия и само със съдебната фраза в наказателното производство. Затова аз бих подкрепил, ако имате възможност и по някаква причина отложите взимане на окончателно решение или създадете работна група, която да обобщи и да актуализира всичко, което досега е постановявано като решение на Съдийската колегия, молбата ми е – свикайте пленум. Няма смисъл да се изолира Прокурорската колегия в този дебат и в крайна сметка може да се чуят съществени и ключови коментари и от колегите ви, които са прокурори и следователи. Истината е, че специално за наказателното производство за мен е важно и тяхното мнение и становище.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на министъра на правосъдието. Само, г-н Кирилов, да кажем, че това, което ние правим, е свързано с разглеждането на дела в съдебната фаза. За разлика от досъдебната фаза процесът в съдебната фаза се базира на малко по-различни принципи и поради тази причина решението, което сме взели и на 15-ти, и на 16-ти, не касае колегите от Прокурорската колегия. Но няма пречка да се вземе и тяхната позиция, ако, разбира се, има воля за сформирането на работна група, която да направи такива предложения.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Вижте, формално е така, но реално и обективно наказателното производство се състои от двете фази и не може само прокуратурата и следствието да работят в този момент. Не може! Прокуратурата и разследващите органи имат нужда и от наказателен съд, извинявам се.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Кирилов, мисля, че няколко пъти вече се каза, че ограничаването на достъпа до сгради не означава, че съдилищата не работят. И в момента се гледат мерки за неотклонение, и в момента се гледат наказателни производства съгласно решението на Съдийската колегия. И не се прави само в София, а и в много други съдилища. Нещо повече, колегите използват и конферентна връзка. Друг е въпросът как се оповестява това, дали се публикуват съдебните актове и т.н., но съдилищата работят по категорията дела, които са посочени в решението на Съдийската колегия. Така че внушаването, че съдилищата не работят, мисля, че е необходимо да го ограничим. Да, има проблеми с откритите съдебни заседания с оглед ограничаване на човекопотока в съдебните сгради, но това съвсем не означава, че колегите не постановяват съдебни актове. Държа да го кажа, защото мисля, че това е важно за всички. И внушаването, че в досъдебната фаза се работи, а в съдебната фаза не се работи, просто не е вярно.

Господин Новански, заповядайте! (Не се включва.) Господин Новански поиска думата, само че г-н Новански го няма в момента, поне не присъства.

Поиска думата г-жа Керелска. Госпожа Пашкунова също поиска думата.

Заповядайте, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: С оглед казаното от г-жа Марчева, въпреки че тя загуби интерес, доколкото виждам от екрана. (Намесва се Б.Бовански.) Колегата Новански се намесва, доколкото разбирам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Извинявам се, г-жо Керелска, че Ви прекъсвам. Колегата Новански се чува, в момента има и видеовръзка с него.

БОЯН НОВАНСКИ: Извинявам се, технически проблем имаше.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбирам.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре, вероятно при него е по-сложна връзката, така че...

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Господин Новански, заповядайте! След Вас ще бъде изказването на г-жа Керелска.

БОЯН НОВАНСКИ: Връзката ми въобще не е сложна, елементарна е. Просто беше „забил“ компютърът.

Искам да кажа следното. Нито едно предложение не приемам, с изключение на свидетелствата за съдимост. Първо, изрично трябва да се укаже на административните ръководители, че с „едното гише“ може да се случва издаването и респективно приемането на документи за свидетелства за съдимост. Второто е да няма съдебна ваканция. Третото е да се включат в обсега на онзи списък делата по глава XV от АПК. И четвъртото е предложението за отпуските, там с Бюджетната комисия.

Останалите предложения ги намирам за лобистки – справка и... Сега, не им било комфортно да им се натрупат 200 или 300 решения, защото трябвало да пишат жалби. Това е несериозно. Няма да им вляза в положение. Ще си вземат адвоката и ще пишат жалбите.

Останалите предложения са безсмислени, да не кажа и нещо друго. При положение, че процесуалните срокове не текат, не можах да разбера защо е необходимо да се обявяват актове. Какъв е ефектът, какво ще се случи? Така или иначе срокове за обжалване не текат.

За справка ще ви кажа и нещо друго интересно. В Софийския градски съд в момента има 20 служители и три дежурни наказателни състава плюс по един граждански и по един търговски, т.е. има около 15 съдии. Сега, ако целта е да напълним съдебните сгради с хора – магистрати, служители и адвокати, нека да си го кажем направо. Още повече, както ви казаха от съдилищата, и то от най-големите съдилища, няма техническа възможност написаните дела да бъдат обявени дистанционно по електронен път. От това по-ясно не знам какво може да се каже. Правите ли си сметка в един малък съд, или дори в голям съд един да се разболее какво означава това? Всички в карантина и съдът затваря. Не знам какво още плавно бихме могли да разширяваме, при положение че лекарите ни го казват, а те са единствените, на които в момента в държавата може да имаме доверие, че пикът на заразата още не е започнал. Има време, ще разширяваме по-нататък. Всичко да започне леко да отминава, тогава ще разширяваме.

И последното, което ми направи ужасно неприятно впечатление. Решението на работното заседание е взето, питани сме, съгласували сме, изразили сме мнение. С извинение, грамотни хора сте, четете си имейлите. И в тази връзка правя процедурно предложение. Към последния списък, който бяхме съставили, да се предложи допълнително: свидетелствата за съдимост – да се укаже на административните ръководители, че могат да извършват тази услуга на „едното гише“; да нямаме съдебна ваканция; да се включат делата по глава XV от АПК; и положението с отпуските.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря на г-н Новански за подкрепата за свидетелствата за съдимост. Все пак искам да се върна към

изказването на г-жа Марчева, която тръгна с присъщия плам да обяснява в какво време живеем, какво електронно правосъдие трябва да имаме и т.н. Да, това е чудесно, прекрасно, само че действителността е друга, ние сме в нея и трябва да се съобразяваме с възможностите.

Пак искам да обърна внимание, че свидетелства за съдимост по електронен път се издават освен при наличие на квалифициран електронен подпис, и само по отношение на хора, които са били неосъждани. Влезте в сайта на Висшия съдебен съвет, кликнете на „ВСС“ и там ще видите, има една специална рубрика, която касае издаване на свидетелства за съдимост по електронен път. Изрично е записано кои са лицата, които могат да търсят и при какви условия издаване на свидетелства за съдимост по електронен път. Така че аз това предложение да се укаже изрично на председателите на съдилища, че трябва да издават свидетелства за съдимост и не по електронен път, като се минава през „едното гише“ и т.н., считам, че трябва да се включи в нашите изключения, взети с решението от 15-ти март. И това не е мое хрумване. Много от колегите се позовават на това кой им се обадил, как им се обадил и т.н. Аз пък съм си направила труда да говоря, т.е. от мен е излязла инициативата, с различни председатели и това предложение не е мое, то е дошло оттам. И мисля, че действително това е една необходимост.

Имам някакво усещане (дано не съм права), че влизаме в някаква ситуация на инатене. Дайте да проявяваме разум! И ако виждаме в нещо разум, да го приемем. Защото едва ли не излиза тропаме с крак – това, което сме го приели, е абсолютно достатъчно, повече няма какво да приемаме. Чудесно е, прекрасно е, ние опазваме живота и здравето на съдиите и на служителите. Да, такава е целта и никой не го отрича. Но в крайна сметка в рамките на тази обща цел да

се види какво е възможно, разумно и допустимо. Това е по отношение на електронното издаване на свидетелства за съдимост.

Не мога да се съглася, г-жо Марчева, че всички производства за обявяване в несъстоятелност са искиви. Много Ви моля, недейте да ги твърдите тези неща! А пък това Ваше позоваване, а пък Ваши мимически реакции, какво да Ви кажа, са крайно неудачни в случая. Съжалявам, че влизам в този диалог. А пък да се твърди как бил тълкуван законът, защото сме водили разговори с някои колеги от Софийски апелативен или от който и да е съд в страната, това изобщо не може да е аргумент. Разпоредбата на чл. 629 регламентира изрично предварителните обезпечителни мерки, които се взимат в производството по несъстоятелност, което, пак повтарям, не е единствено искиво. Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз искам да направя едно уточнение и да направя процедурно предложение в продължение на това, което колегата Новански каза.

Първото ми уточнение е защо предвидихме т. 19 в решението на Съдийската колегия от така нареченото „извънредно работно заседание“. Именно заради тези развили се дебати. И затова казахме, доколкото във всеки един съд ситуацията е различна, доколкото условията, при които работят, са различни, доколкото по всяко конкретно дело може да има особености и причини, които да налагат спешно образуване и разглеждане, затова да възложим в правомощията на административния ръководител да направи преценката дали да образува и да се образува и да се разгледа това дело. Това не води до неравностойно третиране на страните, на участниците в съответните съдебни производства, не води до дискриминиране на един или друг. То

е в отговор на това, че наистина по различен начин работят софийските съдилища и, да кажем, окръжен съд в един по-малък град, или районен съд, който се състои от двама или трима съдии. Това беше нашата идея. Аз въобще не смятам, че административните ръководители и съдиите не поемат съответната отговорност и не тълкуват и прилагат закона с разум и така, както налагат конкретните обстоятелства, свързани с извънредното положение.

Пак казвам, тук се включват и примерите, които даде колегата Керелска с отказа да се произнесат по молба за отпадане на обезпечение. Ами естествено, че има спешен и неотложен характер, естествено, че ще се разгледа такова дело. Както и примерът, който се даде с чл. 61 и чл. 63 от Закона за здравето. Да не говорим, че сега при действащата редакция на чл. 3 от същия закон това е мярка, с която се налага принуда и тя подлежи на съдебен контрол. Това беше идеята – именно да бъдат давани свидетелства за съдимост при поискване от гражданите. Това е вид административна услуга. И затова ние, тъй като сме казали, че (да цитирам точката): *„подаването на всякакъв вид документи се извършва по електронен път“*, както и че издаването на свидетелства за съдимост става – ето, т. 9: *„се издава по електронен път, с изключение на служебно издаваните справки за съдимост“*. Да, но когато се депозира искане за свидетелство за съдимост, има гише на входа на съдебната сграда, разбира се, че ще се издаде, защото спешно и неотложно е, на човека му трябва, за да започне работа или по други причини. Така че съдът няма да откаже издаване на свидетелство за съдимост. Това още един път доказва необходимостта от съществуването на тази точка в последното решение, защото ние не можем да обхванем всички случаи.

И идвам до процедурното предложение. Изказаха се различните тези, подкрепени с едни или други аргументи. Колеги, аз ви

предлагам първо да гласуваме следва ли да разширим обхвата на включените в точки от 1 до 3 на решенията ни от 15-ти, 16-ти и последващото решение от работното заседание дела. Аз също се присъединявам, че трябва да бъдат включени делата по глава XV от АПК, защото наистина с оглед съдебния контрол върху незаконни действия на административните органи това е наложително и според решението по това предложение, ако се реши да се разшири обхватът на делата, ние ще видим какво точно да включим допълнително. Моето становище, отново повтарям, е, че ограниченията, които сме въвели с нашите решения, са разумни и съответни на обществения интерес с оглед създадената ситуация и тревожните тенденции за разпространяване на заразата, ситуация на извънредно положение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания?

Господин Магдалинчев и г-жа Дишева.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Колеги, аз изцяло поддържам това, което каза колегата Новански. Споделям и това, което каза г-жа Пашкунова. Ще добавя нещо. Аз, ако се подложи на гласуване предложението за прегласуване на решението от 26-ти март, ще гласувам „против“ и ще ви кажа защо. В четвъртък в продължение на около три часа и половина трима човека работихме тук, в сградата на Съвета, в моя кабинет. Всичко това, което се обсъждаше, беше коментирано с почти всички членове на Съдийската колегия – без г-н Панов, с всички останали, поне аз съм свидетел и аз съм комуникирал с тях. И тогава с оглед на обстоятелството, че се налагаше взимане на такова решение, за да не се отворят вратите на съдилищата и да не отговорим на целите на забраната, която се налага за присъствие в съдебните сгради, се взе решение от тези, които участваха в обсъждането, че следва това да бъде като решение на Съдийската колегия, взето при извънредно положение, при извънредна ситуация.

Поради това ние го приехме като решение и го изпратихме за информация на всички членове на Съдийската колегия по електронните им пощи, като се определи в срок от 16.00 ч. до 18.30 ч., ако имат възражения или предложения, да ги направят. Такива постъпиха, доколкото съм информиран, от г-жа Дишева. Още на следващия ден ние ги изпратихме на съдилищата в страната. Така че това решение вече е факт. Аз не знам какво ще прегласуваме.

Нямам нищо против да се допълни решението, да се разшири неговият обхват, но да се прегласува решението, при условие че то вече е разпратено на всички органи на съдебната власт, на съдилищата в частност и те го прилагат, не виждам смисъл. Поради това, ако се предложи такова, аз ще гласувам „против“ с уговорката, че съм за допълване на решението с това, което посочиха г-н Новански и г-жа Пашкунова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, аз съжалявам, че г-н Чолаков го няма в момента и ако ме чува въпреки липсата му от екрана, моля да изрази становище по този въпрос. Аз съжалявам, че трябва да го поставя за втори път. Със сигурност чухте, но вероятно сте обърнали внимание, колеги... (Към Г.Чолаков, който се включва: благодаря Ви, здравейте пак.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Само за момент. Господин Чолаков, само за една минута излизам. Моля Ви, поемете ръководството на заседанието. Благодаря Ви!

Госпожо Дишева, заповядайте!

(Лозан Панов излиза от залата)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Становището на г-н Чолаков (поне аз доколкото го разбрах и моля да ме поправи, ако не съм права) беше, че при действието на чл. 3, т. 1 по отношение на съдебните производства,

в смисъл, че спират процесуалните срокове по съдебни производства, неговото тълкуване беше, че ние имаме пълна забрана за образуване и гледане на каквито и да било съдебни производства. Ако това е така и ако ние се присъединяваме към това тълкуване на този законов текст, имаме ли основание изобщо да даваме разрешение, указание или както искате го наречете, на съдилищата да гледат каквито и да било дела? Това според мен е първият въпрос. И ако действително това е било становището и тълкуването, ние трябва да подходим по отношение на чл. 3, т. 1 в частта за съдебните производства по същия начин, по който подходихме с въпросното решение от 19-ти по отношение на наказателните дела, само че с обратен знак – да поискаме изменение в смисъл, че спират да текат процесуалните срокове по граждански, административни и търговски дела, с изключение на делата, посочени в решение на Съдийската колегия. Оттам нататък ние можем да поставим на дебат въпроса дали да разширяваме кръга на делата, които да се гледат. Това по отношение на този текст.

Връщам се на решението по т. 19, т.е. решението от миналия четвъртък, с което е приета т. 19. Аз няма да влизам отново в дебата как е взето, защо е взето и т.н. Ако тълкуването, за което говорих преди малко, е такова, т.е., че не могат да се гледат никакви дела при действието на чл. 3, т. 1, на какво основание ние даваме право на административните ръководители те да решават какви и кои дела да се гледат? След като законът казва: „няма да се гледат никакви дела, защото не текат процесуални срокове“, как може административните ръководители сами да решават дали и какви дела да се гледат? Заради това, ако се приеме, че това решение няма да се прегласува, аз правя процедурно предложение за решение да се отмени решението по т. 19, ако и докато не бъде изменен законът в чл. 3, т. 1 в смисъла, който казах.

На следващо място. Предлагам т. 9 от нашето решение от 15-ти март да бъде отменена. Доколкото разбирам, всички се обединяваме около идеята, че решението ни по т. 15 – за работата на „едно гише“, дава възможност да бъдат поисквани и съответно давани и свидетелства за съдимост, т.е. ограничението за издаване на свидетелство за съдимост само електронен път и само служебно изобщо не важи. Тогава смисълът от съществуването на т. 9 от нашето решение на практика отпада, освен ако не формулираме, разбира се, изрично решение, че т. 15 се отнася и за свидетелствата за съдимост, защото по сегашния текст на т. 9 и т. 15 излиза, че свидетелства за съдимост на „едното гише“ не могат да бъдат издавани.

И за да ни взимам отново думата (освен ако нещо много сериозно не наложи това), аз съм против създаването на работна група, която да обсъжда предложенията за допълнение на нашите решения за това кои дела да се гледат. Считам, че с оглед на организацията, която вече създаваме за нашата работа, може всеки от нас да изразява писмено становище, което представлява форма на работа като на работна група. Така или иначе работната група в тези условия също ще работи по електронен път, така че всеки, който иска, може да взима становище по тези въпроси, ако, разбира се, стигнем до дебат дали, кога и с кои дела да се разширява обхватът на делата, които да се гледат в съдилищата.

Ако може, г-н Чолаков, само ако нещо не съм разбрала по Вашето тълкуване на закона и Вашето становище, моля да поясните.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Най-напред ще поясня моето тълкуване. Пак казвам, това е мое тълкуване на закона. Не знам дали то е вярно или не, но в самия закон пише, че се спират процесуалните срокове без да се уточнява за кои процесуални срокове става въпрос – тези, които

са уговорени в полза..., тези, които са за страните, или тези, които са за съда.

По отношение обаче на допълването на нашето решение аз смятам, че ние следва да го направим дотолкова, доколкото нашето предложение, което е направено до законодателя, е съответно да спират всички процесуални срокове извън тези, които са взети за дела на решение на съответната колегия. Тоест, трябва, имаме това решение, да работи в насока по най-бързия начин промяна на законодателството, за да може да отпаднат всякакви съмнения по тълкуването на закона. Ние чухме тълкуването на колежата Кирилов, че идеята е била всъщност тези срокове, които са в полза на страните. Да, обаче в закона не е написано така. В закона е написано само „процесуални срокове“. Моето притеснение е точно това, защото каквото и да решим ние, всеки един състав и всеки един съдия, тълкувайки и прилагайки закона, може да приеме и това тълкуване. Затова мисля, че нормата е малко неясна и подлежи на корекция. Да, всичко е взимано набързо, всичко е взимано с оглед на мерките, които трябва да бъдат взети „пожарно“, и това подлежи на развитие.

Колегата Димитрова искаше думата. След това колегата Новански.

Колега Димитрова, заповядайте! (Намесва се Б.Новански: Направих процедурно предложение. Моля, подложете го на гласуване!)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Бих искала да гласуваме процедурното предложение на Новански, което направих преди един час. И няма какво да прегласуваме в това решение. Не виждам защо позволяваме дебатът да се вихри по тази тема. Който искаше да се включи, казахме го в началото, беше миналата седмица. Сега въпросът е чисто процедурен – включваме ли глава XV от АПК в решението си като допълнение и има ли желаниа да се включват други. Моето

предложение, а доколкото разбирам, и на всички останали, е само глава XV от АПК. И дотук.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова, прекъсваме Ви, защото има процедурно предложение, а именно дали да се прегласува взетото решение от 26-ти март.

(Лозан Панов влиза в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Докъде стигнахте?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Първото предложение е дали да се прегласува взетото решение от работното съвещание от 26-ти март. (Реплика: Гласуваме ли?)

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Режим на гласуване само с вдигане на ръка. Колко са „за“?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Дебатът ни беше само по т. 19 относно решението. Аз твърдя, че в обсъждането, което г-н Магдалинчев проведе с мен по телефона (мисля, че там присъстваха и г-жа Имова, и г-жа Пашкунова), това решение изобщо не се спомена. И доколкото си спомням, във всички други изказвания ставаше въпрос само за това решение, а не за всички останали.

БОЯН НОВАНСКИ: Гласуваме ли сега, или какво правим?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не знам какво правите Вие.

БОЯН НОВАНСКИ: Аз лично гласувам.

ЛОЗАН ПАНОВ: В момента гласуваме за прегласуване. Който е за прегласуване, моля да гласува. Който е за прегласуване.

Три гласа „за“, другите са „против“. Не се приема прегласуването.

Господин Чолаков, че участвах в последната част от дебата, но така или иначе има предложения. Предложенията са за наше решение, с което да разширим кръга на делата, които ще се разглеждат,

като първата част от предложенията касае свидетелствата за съдимост. Нали така?

Само да кажем още веднъж. В т. 9 от нашето решение от 15-ти март сме казали: *„свидетелствата за съдимост се издават само по електронен път, с изключение на служебно издаваните справки за съдимост“*. Същевременно в т. 15 говорим за „едно гише“. Моето предложение е следното. За да няма неясноти и да стане ясно, че свидетелства за съдимост се издават включително чрез способа на „едно гише“, предлагам в т. 9 да се махне думата „само“, т.е. да остане „издаването по електронен път“, а в т. 15, когато казваме *„задължава административните ръководители да организират извършването на всички административни услуги“*, да се добави в скоби: *„включително издаването на свидетелства за съдимост“*. По този начин ще стане ясно, че те трябва да бъдат издавани. Вече е въпрос на организация да не се допуска човекопоток.

Ако имате някакви други идеи за редакция, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Извинявайте, че ще Ви прекъсна. Ако напишем специално за свидетелството за съдимост, трябва да напишем и за стотиците удостоверения, които утре ще се поискат, и за всичко останало. Мисля, че административните ръководители добре разбират какво означава „едно гише“, особено след тези дебати. Идеята ни е да не възпрепятстваме административните услуги, но чрез „едно гише“, с ограничен ресурс.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Димитрова, съгласен съм с Вас, но нали казахме преди малко, че председателите на съдилища преценяват какво да направят.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Не се чува.

ГЛАСОВЕ: Не се чува.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Никой не говори просто.

ЛОЗАН ПАНОВ: Нали досега коментирахме, че и в писмата, които са адресирани до нас, става дума за свидетелствата за съдимост. Нека да стане ясно и категорично на всички, че тези свидетелства за съдимост се издават. Противоречието е в т. 9, където сме казали, че се издават само по електронен път, и това по някакъв начин вероятно е принудило колегите.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Вие знаете ли колко се издават в София? Имате ли представа? Нали ме чувате?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, чувам Ви внимателно. Мисля, че в момента, в който Вие се качихте в Градски съд, аз поех Бюро „Съдимост“. Имам представа.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Имате ли представа колко се издават дневно в София? Това Ви питам. Защото аз ще Ви кажа – 500. Петстотин, г-н Панов!

ЛОЗАН ПАНОВ: Мога да Ви кажа преди ... Какъв е проблемът това да се организира?... (прекъснат).

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако застанат тези хора на един метър разстояние, ще стигнат до „Руски паметник“. Това е проблемът, г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Шекерджиев, в магазините пазаруват много повече хора от 500 души и това се регламентира. Мисля, че е въпрос на организация това да се направи. И ако ние кажем, че в София не се издават, но на други места се издават, това би било абсурдно.

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съжалявам, че пак взимам думата, но Вие отсъствахте. Аз предложих изобщо т. 9 да отпадне, което съответства, според мен, на целия дебат, който сега проведохме, включително на това, което г-жа Димитрова каза. Когато остане в т. 15 и

при наличието на достатъчно разум както на административните ръководители, така и на съдиите, там ще бъдат включени не само свидетелствата за съдимост, но и всички други услуги, които се извършват в съдилищата. Излишно е според мен да изброяваме видовете услуги. Няма спор, че издаването на свидетелство за съдимост е съдебна услуга.

И за да не взимам думата пак, ще кажа. Аз направих процедурно предложение да отменим т. 19. Моля просто да го подложите на гласуване (мисля, че Вие отсъствахте и по този въпрос), за да приключим с т. 19. Няма да повтарям съображенията си.

Но по отношение на свидетелствата за съдимост аз считам, че ако отпадне изобщо т. 9, нещата ще дойдат на мястото си, включително и с оглед на нашия сегашен дебат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви! Не съм присъствал... (прекъснат от Д.Марчева: ... гласуване това предложение, защото то е процедурно, аз съм съгласна с него...) Да, да, извинявайте! Просто не присъствах, не знаех. Просто направих предложение с оглед на текста. Значи предложението е т. 9 от нашето решение от 15.03.2020 г. да отпадне. Добре, колеги.

Режим на гласуване за това т. 9 от нашето решение от 15.03.2020 г. да отпадне. Режим на гласуване.

Имаме един, два, три, четири, пет, шест, седем гласа „за“. Имаме решение. Благодаря ви!

1. ОТНОСНО: Обсъждане на работата на Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт в рамките на извънредно положение

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

1.1. ОТМЕНЯ т. 9 от решението на колегията по Протокол № 9/15.03.2020 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Предложението, което сте направила, г-жо Дишева, е т. 19 от работното съвещание, проведено миналата седмица (Намесва се Б.Магдалинчев: На 26-ти март.), на 26-ти март, да отпадне.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да бъде отменена. Не да отпадне, а да бъде отменена.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да бъде отменена. Добре. Други изказвания? (Няма.)

Режим на гласуване. Който е за, гласува „за“.

Двама. Не се приема предложението.

Нататък. Съжалявам, че не съм ясен с оглед на това, че не участвах в дебата, но имаше няколко предложения по отношение на глава XV от АПК. Нали така? Колеги, с решение от днес предлагам в делата, които са посочени в т. 3 от нашето решение от 15.03.2020 г., да се включат съдебните производства по глава XV от АПК. Имате ли възражения по отношение на редакцията?

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще гласувам против това предложение, защото считам, че включването на тези производства в административните дела, които ще бъдат гледани, административните дела, които ще гледат, не съответства на цялостната концепция за определяне на вида на делата, които ще се гледат. Ако тези дела

включим – специално административни дела, трябва да включим много други. Ще се въздържа от последващ дебат. Колегите, които предлагат това, са наясно с тези производства, но те изобщо не приключват с едно обикновено разглеждане на преписката от съответния административен съдия. Ако влезете в разпоредбите, касаещи това производство, ще видите, колеги, че там има извършване на проверка, представяне на доклад и т.н. – нещо, което ангажира дейността на органи и на служители. Не знам за какви точно производства и за какви случаи става въпрос. Обосновавам отрицателния си вот.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Ще дам думата на г-жа Марчева.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Господин Чолаков да внесе повече разяснение по отношение на предмета на тези дела, които са включени в глава XV. За всички би било полезно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Ще дам възможност на г-н Чолаков, разбира се, ако иска. Но така или иначе имаше предложение за сформирането на работна група. Ако ние отиваме по-нататък на обобщаване на предложенията и нови предложения, спокойно може и това предложение да бъде част от тази работна група, ако се съгласим, разбира се, да я сформираме.

Господин Чолаков. След това г-жа Марчева.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Това е главата, която касае защита срещу незаконосъобразни действия и бездействия на администрацията – чл. 250 и следващите от АПК. Действително на мен ми се обадиха много колеги председатели на административни съдилища, че при приемането на нашите дела, които ще се гледат в административно производство, сме изтървали тези производства – те са бързи производства. По принцип колегата Дишева е права, че при тях действително има огледи на място, има ангажиране на административни органи, но аз смятам, че те са от тези категории дела, които следва да

бъдат включени в кръга дела, които подлежат на незабавно разглеждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Марчева. След това г-н Магдалинчев.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Господин Панов, само да Ви обърна внимание, че не следвате поредността на заявките изказване.

Само да допълня. Тези производства по глава XV от АПК се гледат в закрито заседание. В случая в момента поставянето под карантина е акт, който има сериозни последствия, наказателна отговорност при неспазване, следене на трафични данни и т.н. Всичките тези действия на администрацията би следвало именно в тази ситуация на извънредно положение да могат да бъдат предмет на обжалване и разглеждани. Няма никаква пречка, защото в голяма част от тези дела не се налага такъв оглед – поне това, което ми казаха административни съдии, защото и на мен ми се обадиха много колеги в тази връзка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди да дам думата на г-н Магдалинчев, г-н Чолаков поиска думата.

Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само едно уточнение. Тези дела не касаят издадени административни актове, а това са фактически действия на съответната администрация, или бездействия. Само едно такова уточнение – да, те се гледат в закрито заседание, но в част от производства има извършване на такива огледи и участие на административни органи. Въпреки това аз смятам, че следва да бъдат включени, защото те са от категорията бързи производства.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, само да се разясни как стоят нещата по глава XV, особено по отношение на неоснователни действия,

които може да бъдат извършени както от административния орган, така и от определени длъжностни лица. Представете си, че в тази ситуация пред жилището ви застава един полицаи и казва: „разпоредиха ми да не ви допускам до жилището“. Ето това е едно действие, което може да не се основава на закона и при това положение ти нарушават правата. Ти точно в такава хипотеза можеш да реагираш, по тази глава да атакуваш директно в съда това действие на длъжностното лице, което е изпратено там, или пък на този служител на полицията. И затова действително те трябва да бъдат включени в т. 3 като дела, които да се разглеждат през този период от време, докато трае извънредното положение. Това е моето становище.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само едно изречение, колеги. С поясненията, които даде г-н Чолаков, че ние сме готови да поемем отговорността за това, че ще се ангажира и административен капацитет, и дейност на други органи точно с оглед необходимостта от събиране на данни за извършените фактически действия, аз ще гласувам в подкрепа на това предложение. Всъщност доволна съм, че колегите се обединяват около становището, че трябва да бъдат защитени правата на частноправните субекти точно в тези хипотези. Иначе подкрепям това, което г-н Чолаков каза, че нито един от случаите, по които е издаден административен акт, в случаите на поставяне под карантина, включително по чл. 61 от Закона за здравето, за който аз няколко пъти говорих, и такъв случай, та тези случаи не се отнасят към производствата по глава XV. Така че ще гласувам в подкрепа на това предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Ако няма повече изказвания, режим на гласуване по предложението в т. 3 от нашето решение от 15.03.2020 г. да бъдат включени и делата по глава XV от АПК.

Режим на гласуване.

Всички гласуват „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.2. В т. 3 от решението на колегията по Протокол № 9/15.03.2020 г. да се включат и делата по глава XV от АПК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Имаше още едно предложение – то беше от мен и от г-н Новански, което е по отношение на съдебната ваканция. Мисля, че колегата Димитрова също се изказа позитивно. (Намесва се Б.Новански: Да, да, точно така.)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само че аз поставих въпроса за отпуските на съдиите, защото за съдебните служители ние не само че не отговаряме, но и нямаме право да вземаме становище.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожа Керелска иска думата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: По отношение на разширяване на обхвата на делата, които указваме, че могат и следва да се гледат, аз имах две конкретни предложения. Едното беше за включване на производствата по отмяна на наложени вече обезпечителни мерки по чл. 402. Там се взе отношение, че в крайна сметка това не е необходимо да се прави, тъй като, видите ли, с оглед това, което сме приели по т. 15 от нашето решение от 15.03.2020 г., е напълно допустимо страната да пусне такава молба и да поиска отмяна на наложените обезпечителни мерки, след като обезпечителната нужда вече е отпаднала. Не съм сигурна, че това се получава, защото имаме няколко сигнала от едно физическо лице,

което има точно такъв проблем. Поради това аз моля в обхвата на делата, по които съдът дължи произнасяне, да включим разглеждане на молбите по чл. 402 от ГПК за отмяна на наложени обезпечителни мерки.

Другото ми конкретно предложение беше да включим и разглеждане на исканията по чл. 629а от Търговския закон във връзка с налагане на предварителни обезпечителни мерки в рамките на производството по несъстоятелност.

Това бяха двете ми конкретни предложения и моля да ги подложите на гласуване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колега Керелска. По отношение предложенията на г-жа Керелска?

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз няма да се изказвам по същество, а само с половин изречение. Подкрепям искането за обезпеченията в гражданския и търговския процес, т.е. производствата по граждански и търговски дела, но няма да подкрепя това за предварителните обезпечителни мерки в производства по несъстоятелност. Поради това моля да подложите двете на отделно гласуване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви! Значи Вашето становище е, че мерките по чл. 629а от Търговския закон не трябва да бъдат включвани. Разбрах Ви, добре.

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Само да ви припомня. В нашето решение в т. 3 пише: *„делата за допускане на обезпечение по бъдещ и висящ иск“*. Производството, обезпечителното, започва по молба, налага се обезпечение, това обезпечение стои до момента, в който отпаднат причините за неговата отмяна, но това е все същото дело. Поради тази причина считам, че ненужно е да детайлизираме, че това се касае и по отношение на отмяната на обезпечителните мерки. Мисля,

че е просто въпрос на тълкуване, защото очевидно е, че става въпрос за едно и също дело. Няма нещо различно, не е ново дело, не е нещо, което да касае самостоятелно основание. Затова аз лично ще гласувам „против“, защото не намирам за нужно. Ако тръгнем в такава детайлизация по всяко едно наше решение, просто ще стане действително твърде сложно за възприемане и за прилагане. Мисля, че няма проблем в съдилищата по отношение на прилагането на това указание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Керелска, заповядайте, поискахте думата. (Намесва се Б.Димитрова: Аз също.) Госпожа Керелска и г-жа Димитрова.

Заповядайте, г-жо Керелска! Госпожо Керелска, заповядайте, не сте включила микрофона.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не се е чувало предполагам. Няма никакво значение, че искането за отмяна на наложена обезпечителна мярка е направено в рамките на същото дело, по което е допусната тази обезпечителна мярка. Допускането на обезпечителната мярка и обезпечаването на иска е отделно производство от отмяната и има отделни основания. Основанията за отмяна са по чл. 402. И както недопускането на обезпечение е от съществено значение за интересите на страната, която го иска, така и отмяната на обезпечение, още повече вече при постановено решение, с което искът е отхвърлен и на практика обезпечителната нужда е отпаднала, то има също изключително значение за страната, която се е явявала потърпевша. Тук трябва да се спазва принципа на реципрочност. Тук периодично се появяват разни възгласи на досада – ама защо говорим, ама защо спорим и т.н. Извинявайте, колеги, спорът е най-малкото между две страни.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз не че не съм съгласна с г-жа Керелска, но няма да подкрепя подобно предложение с мотивите, които изложи колегата Марчева (да не се повтаряме). Има и много други дела, които не сме съобразили. Всички ли ще ги включим поотделно? И веднага ще ви кажа. Законът за домашното насилие – написали сме, че ще издаваме заповеди за изпълнението по мерките. Ами като мине едномесечният срок и трябва да се гледа делото, пак ли пишем отделни предложения? Точка 19 от последното ни решение решава въпроса, така че няма нужда да утежняваме. Имаме разумни председатели насреща си.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще ги подложа на отделно гласуване. Първо е предложението за обезпечителните мерки в гражданския процес.

Режим на гласуване.

Трима са „за“. Не се приема предложението.

Сега подлагам на гласуване обезпечителните мерки по чл. 629а от Търговския закон.

Режим на гласуване.

Отново не се приема предложението – само 2 гласа са „за“.

И стигнахме до съдебната ваканция. За изказване, или за гласуване? За изказване. (Говорят няколко души едновременно.)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ние можем да отменим, извинявайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Трябва да отменим ЗСВ може би. (Намесва се А.Дишева: Може ли за изказване?)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Можем. Това бяха, т.е. доста ... е ясно, че няма да се ползва така, както досега, не че ще отменяме нещо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точно така. Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, точно в този смисъл исках да направя изказване. Ние имаме законова разпоредба, която казва, че има съдебна ваканция. Също така имаме законова

разпоредба, която регламентира делата, които се гледат по време на съдебната ваканция и точно там има една т. 8, която дава право на административните ръководители да определят кои дела да се гледат по време на съдебната ваканция. Така че ние в момента не можем да вземем решение, с което, как да кажа, да дерогираме законната разпоредба за съществуването на съдебна ваканция. Мисля че такова решение би било преждевременно. Според мен е достатъчно това, което се изговори, освен това разумът мисля, че вече е казал достатъчно ясно на всички колеги, че дори и да има съдебна ваканция, тя няма да бъде с продължителността и във вида, в който е ползвана до този момент. Така че моля предложителят на това решение да формулира по-ясно текста, за да преценя лично аз как да гласувам. Категорично заявявам, че няма да гласувам „против“ решение за забрана или нещо такова на съдебната ваканция, защото нямаме право, а освен това имаме възможност да решим, или да дадем възможност или указания кои дела да бъдат гледани през така наречената „съдебна ваканция“.

БОЯН НОВАНСКИ: Оттеглям предложението си за отмяна на съдебната ваканция.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Новански оттегли предложението си.

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз мисля, че достатъчно ясно казахме като воля, че действително в съдебната ваканция ще се гледат дела. Но аз си мисля, че е твърде рано да правим каквото и да е в момента, докато не видим колко време ще продължи това, а и както казах и преди малко, имаме законова норма за съдебната ваканция. Така че ние какви сме да дерогираме закона? (Реплика: Точно така.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Така или иначе темата се постави вече, тя дори се и дискутира тук на заседанието на Съдийската колегия. Мисля, че за всички колеги стана ясно, че в съдебната ваканция може да се навлезе и в този период могат да се разглеждат дела. Разбира се, това можем да оформим и по-нататък като решение.

Продължаваме с предложението на г-жа Керелска. Тя имаше предложение за сформирването на работна група, която да изготви предложения за евентуалното разширяване на делата, които подлежат на разглеждане.

Госпожо Керелска, държите на това Ваше предложение?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, подкрепям предложението и даже мисля, че то е по-съществено и с по-голяма тежест на важност в частта дали ще допуснем обявяване на решенията, на всички ли решения, на една част от тях ли, на коя част, кои съдилища евентуално биха могли да обявяват, а други да не обявяват, възможно ли е това. Мисля си, че това е един въпрос, който си заслужава да бъде обсъден, така че подкрепям моето предложение за работна група. А вече ако се създаде такава, тя би могла освен делата, споровете, молбите, които би трябвало да се разглеждат и не сме предвидили досега, да се включат, да се занимаят и с този въпрос във връзка с обявяването на съдебните актове. Това са по-скоро едни административни дейности, които си заслужава да обсъдим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Колеги, по отношение на сформирването на работна група. Първо предстои да вземем решение в тази посока, ако вземем, разбира се, такава. Има ли желаещи, които да участват в тази работна група?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ама вие сериозно ли, хора? В тази ситуация ние ще правим работни групи!

ЛОЗАН ПАНОВ: Питам.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Извинявайте, ама това наистина излиза извън, просто нямам думи! (Говорят едновременно.) Извинявам се, обаче това е абсолютно непродуктивно.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Защо считате, че единствено това, което Вие предлагате, е продуктивно? Защото нещата горе-долу са ... (Б.Димитрова: Няма такова нещо.) Ама много Ви моля! (Реплика, не се чува.) Едновременно ли ще говорим?

БОЯН НОВАНСКИ: Има предложение, хайде да гласуваме...

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Всички сме убедени в това, че извънредното положение може би ще продължи и това само по себе си ще изисква взимане на допълнителни решения от наша страна. От Вашата позиция (може би тя се подкрепя и от други колеги) излиза, че ние каквото сме приели – приели, оттук нататък нищо друго няма да се приема, няма да променяме и т.н., защото, видите ли, има коронавирус. (Реплика, не се чува.) Ами нали допреди малко и първа точка специално гласувахме, тук измисляхме какви ли не способности на взимане на решение. Дайте да ги използваме тези технологични възможности, както се призовава. В крайна сметка аз никого не агитирам, всеки е достатъчно компетентен и добросъвестен, по мое убеждение, да вземе решение, но лично този начин на налагане на решение и на взимане на мен започва все по-малко да ми харесва. Значи, не се чуваме, спорим по неща, по които може и да не спорим, в името на, откъде да знам, на някаква гола конфронтация. В крайна сметка нали всички сме заинтересовани от доброто на системата!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Марчева, заповядайте, искайте думата.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Много бързо искам само да кажа следното. Аз съм съгласна с колегата Димитрова, защото досега,

последната седмица всъщност, ние успяхме да се организираме и без работна група се приеха важни решения. Така че считам за напълно обоснована нейната реакция на възмущение и негодувание, защото действително в тази ситуация бюрократският подход не е работещ.

Искам само да помоля нещо, преди да приключим с гласуването по това предложение, понеже получих сега едно запитване от Софийския районен съд – от няколко колеги, които са притеснени от това, което каза и колегата Шекерджиев, че средно се издават към 550 свидетелства за съдимост. Дали не може, г-н Панов, Вие като председателстващ да го формулирате и да се обърнем към административните ръководители, че в крайна сметка това вече ще е въпрос на организация, конкретна, за всеки съд чрез съответния административен ръководител? Защото те започват да мислят за варианти как ние да ограничим – примерно, в Софийския районен съд кои да подават, т.е. ако е за свидетелство за съдимост за работа, да бъде чрез работодателя и т.н. Тоест, тук влизаме пак в казуистика, което може би за другите съдилища не е необходимо. Така или иначе т. 19 от нашето решение от миналата седмица остана и може би е добре сега да го припомним. Ако сте съгласни, колеги, защото това ..., да няма двусмислие в това, което днес приехме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Подлагам на гласуване предложението на г-жа Керелска. Нейното предложение е за сформирването на работна група, която да работи и със съвременни технологии, които използвахме включително и днес. Който е „за“?

Два гласа „за“. Не се приема предложението.

Моля Ви, г-жо Марчева, да формулирате малко по-конкретно това, което казахте. Какво точно очаквате? Мисля, че взехме решение по този въпрос и вече гласувахме по него. Нали самата Вие казахте, че не искате да се пристъпва към конкретна казуистика?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, да. Въпросът беше някак си да поясним какво значение има отмяната на т. 9, защото очевидно има някакво недоразбиране. Да, ние махнахме указанието си за задължително подаване и получаване по електронен път на свидетелствата за съдимост, но това поставя въпроса в големи съдилища – говоря специално за Софийския районен съд, който е много съществен съд... (прекъсната).

ЛОЗАН ПАНОВ: Извинявам се, г-жо Марчева, получава се микрофония, някой не си е изключил микрофона. Моля Ви, изключете го, докато говори г-жа Марчева! Докато г-жа Марчева говори, ви моля да си изключите микрофоните, защото се получава микрофония. Моля ви!

Госпожо Марчева, извинявам се много, че Ви прекъснах. Заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ако колегите нямат нищо против, просто, г-н Панов, Вие да поясните, че с отмяната на т. 9 от решението от 15-ти март, която направихме преди малко, следва да се процедира съобразно указанията ни по т. 19 от решението ни (обаче само да ми припомните от коя дата, защото не съм сигурна). В този смисъл, защото наистина организацията за получаването и подаването на заявления за получаване на свидетелства за съдимост следва да бъде организирана вече от административните ръководители.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз обърнах по-рано внимание на факта, че в т. 19 изобщо не се говори за правомощия на административните ръководители в областта на предоставянето на административни услуги. Имаше такава част в решението, в проекта, но виждам, че той в окончателния текст липсва. Това според мен обаче не е проблем от гледна точка на това, за което говори г-жа Марчева, защото в т. 15 от

нашето решение, което вече е взето на 15-ти март, на административните ръководители е предоставена тази възможност.

Така че всичкото, което тя говори, според мен е в правомощията на административните ръководители съгласно т. 15 от нашето решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Марчева, вече го изговорихме, мисля, че нееднократно. И наистина е въпрос на действие на самия конкретен административен ръководител.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Точка 15 наистина, това имах предвид. Просто да го акцентираме, за да бъде ясно. Това ми беше молбата, а не да взимаме някакво решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Мисля, че го акцентирахме, мисля, че го казахме и мисля, че стана ясно за всички.

Добре, поради приключване на дневния ред ще закрия заседанието. Кога друг път да се съберем отново?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Извинявайте! Аз имах предложение, а Вие не го подложихте изобщо на обсъждане. Притеснявате ли се от това?

ЛОЗАН ПАНОВ: Прощавайте! Заповядайте, кажете!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Говоря за отпуските на съдиите, което не е маловажен въпрос, защото най-вероятно ще има удължаване на сроковете и това стои пред нас като орган по назначаването – чл. 7, ал. 2 от извънредния закон. Предложението ми беше поне да възложите на Комисия „Бюджет и финанси“ да изготви някакво предложение по въпроса, защото бюджетният въпрос съвсем скоро ще тропне и на нашата врата. Затова повдигам този въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Само Ви моля да се направи конкретно предложение, което да подложат на гласуване. Предложете ми конкретен диспозитив, който да подложат на гласуване. Благодаря Ви!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Господин Магдалинчев видях, че вдигна ръка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Магдалинчев!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ако позволите, искам да знам само какво да се възложи на Комисия „Бюджет и финанси“ в тази връзка. Какви бюджетни, финансови въпроси да разглеждаме, за да можем да подготвим нещо?

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Има няколко варианта за предлагане за използване на отпуските за съдиите. Не ми се иска еднолично да казвам в момента, затова предложих да мине през Комисия „Бюджет и финанси“, за да може да се обсъди с експертите, защото касае пенсионери, касае стари отпуски. Или може би Съдийската колегия изобщо не иска да мисли по този въпрос и няма да мислим по този въпрос. Затова го повдигнах. Така или иначе той ще застане пред нас само след една седмица и ако ще застане, поне през това време Комисия „Бюджет и финанси“, доколкото зависи от нея, да го обсъди. Това имам предвид – пенсионери, стари отпуски и всичко останало, което следва да се има предвид, и дали това ще даде някакво отражение. И как ще процедираме. (Говорят едновременно двама души.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Моля Ви, формулирайте някакъв диспозитив какво да разгледа комисията и да го подложи на гласуване.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Възлага на Комисия „Бюджет и финанси“ ... (прекъсната от Б.Магдалинчев.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само да ми позволите да си довърша мисълта. Имате предвид стари отпуски при действието на режима на извънредното предложение?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ако това продължи по-дълго (Б.Димитрова: да, точно така.), защото ... правила.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, точно така. И ще Ви кажа защо. Ще възникне и този въпрос и кое ме мотивира също допълнително да го поставя. В момента, в който поискаме справки да видим, ще установите, че по-натоварените съдилища действително са имали доста работа, която ще бъде показана в тези справки. Но има и съдилища, които имат две, три, пет, не повече дела за изписване. Тогава ще възникне въпросът, и самите ние ще го поставим, какво са правили тези хора. Ами писали са дела, само че делата са били толкова.

Затова може би и затова следва да поставим въпроса, пък и е почтено самите ние да си погледнем вътрешните резерви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Само още веднъж ще помоля за ясен диспозитив, за да мога да го подложя на гласуване. Какво точно да прави комисията? Така попита и г-н Магдалинчев.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Диспозитивът е: *„Възлага на Комисия „Бюджет и финанси“ да изготви предложение относно начините на ползване на отпуските на съдиите“*. Примерно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, чухте предложението. Господин Магдалинчев, дали е ясно за Вас?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да. Но *„ползването на отпуските при режим на извънредно предложение“*.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, с допълнението *„при режим на извънредно предложение“*.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Добре.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания по така направеното предложение? Не виждам изказвания.

Режим на гласуване.

Приема се предложението. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.3. ВЪЗЛАГА на комисия „Бюджет и финанси“ да изготви предложение относно начините на ползване на платения годишен отпуск на съдиите при режим на извънредно положение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте, искате изказване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз направих предложение във връзка с останалите искания за допълнение на нашите решения за това кои дела да се гледат. Вярно е, че ние днес взехме решение да не разширяваме повече кръга на делата, които ще се гледат, но също така чух изказвания от колеги, че с оглед вероятно на по-продължителния период на извънредното положение е отворен дебатът за разширяване на кръга на делата. Поради това аз предлагам да разменим (вероятно с имейли е най-подходящо) становища по направените предложения, поне тези от нас, които желаят да го направят, защото, допълнителен аргумент – ние днес не подложихме на гласуване една значителна част от тези предложения.

Аз не споделям всички предложения, но от тях има дела, които си струва да бъдат обсъдени и да бъдат включени, особено ако периодът на извънредното положение продължи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Изказвания?

Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз искам да попитам каква ще е практическата полза ние помежду си да си разменяме становища. В крайна сметка трябва да знаем с каква цел го правим и какъв резултат гоним от това, защото ние може да си разменим имейли и да си обсъждаме различни становища и различни предложения, но какво правим оттук нататък, при положение че твърдата ни позиция днес (поне аз така разбрах) е да не се приемат никакви промени във връзка с делата, които са допуснати за разглеждане от съдилищата. Поправете ме, ако впечатлението ми не е точно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожа Дишева. После г-жа Пашкунова.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Отговарям на г-жа Керелска – същото, каквото би направила работната група. Аз се аргументирах, когато казах защо ще гласувам против създаването на работната група – защото считам, че по този въпрос всеки от нас трябва да има възможност да изрази становище и да мисли сериозно по въпроса. Да, вярно е, че гласувахме, че днес няма да разширяваме повече кръга на делата, които ще се гледат, но също така чух изказвания, и то не от един и двама колеги, че въпросът е отворен. За да спестим технологично време за последващо обсъждане – такова, каквото днес провеждаме, бихме могли да проведем този дебат във формата на писмени обсъждания и след това да се изготви или доклад, или да са ясни позициите на колегите с оглед на вероятно дългия период на извънредното положение, което вероятно ще продължи, кои дела ние евентуално имаме съгласие, че биха могли да се гледат. Това е в зависимост, разбира се, и от развитието на процеса на разпространение на заболяването. Това е смисълът – за да спестим време на обсъждане и да мислим по въпросите, с които днес сме сезирани и с които вероятно ще продължи да бъдем сезирани в бъдеще. Защото е немислимо да говорим, че до есента или че до края на годината съдилищата ще

разглеждат само тези дела, които сме посочили. Това е по мое виждане, такава е идеята.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, разбрах Ви.

Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Съвсем кратка ще бъда. Всъщност никой не е казал, че ние повече няма да разширяваме обхвата. Казахме, че към момента, с оглед тенденциите на развитие на епидемиологичната обстановка, не е разумно. А в крайна сметка нали ние гласувахме, че чрез видеоконференция ще продължаваме да заседаваме при необходимост, така че няма пречка. Нека да видим и какво законодателно решение ще вземе Парламентът, след като сме го сезирали с предложения за промени, и особено ако се приема и вариантът, че ще бъдат спрени сроковете освен по дела, посочени в решение на съответната колегия на Висшия съдебен съвет, няма пречка ние на следващо заседание да включим и нови дела по наша преценка или по предложение на колеги от различните съдилища. Така че към момента ми се струва, че това е разумно ограничение и не следва да отстъпваме от него. Това е, което всъщност сме решили, и доколкото си спомням, и това беше предложението – до произнасянето на Националния щаб и на правителството докога след 12-ти април ще бъде удължено извънредното положение, ще преценим ситуацията и ще вземем последващо решение.

БОЯН НОВАНСКИ: Имайте предвид, че може и да изключваме дела от този списък.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Точно така. Тоест, ще преценяваме във всеки конкретен случай. И още един въпрос, за да не взимам пак думата. Оттук насетне, колеги, с оглед новите правила, как ще процедираме – всяка седмица ли ще заседаваме, при необходимост ли само? Освен това ми задават въпрос колеги, на които им предстои

изслушване в процедури за избор на административни ръководители, ще провеждаме ли такива. Просто да имат яснота колегите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Първо по предложението на г-жа Дишева. Смятам, че то е разумно, защото по този начин всеки има възможност да изрази своята позиция и да не се действа от днес за утре. Мисля, че има разум в това. Без да игнорирам, разбира се, самата обстановка, която ще ни подскаже и самите решения.

По отношение на възможността за заседания. Не виждам пречка, с оглед взетото решение в т. 1 от дневния ред, самите комисии да заседават онлайн и да предлагат точки за дневен ред. За мен не е пречка (а както виждам, мисля, че и за вас) да имаме заседания на Съдийската колегия всяка седмица. Така или иначе това не води до човекопоток в сградата на Висшия съдебен съвет. Мисля, че се справяме до този момент не зле, така че за мен не е пречка да има заседания на Съдийската колегия, стига за тези заседания да има точки, подготвени от съответните комисии, които впрочем заседават също онлайн. Нали така взехме решение.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не само комисии, не е задължително. Може и членове на Съвета да искат да внасят точки за разглеждане. Нали така?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Комисиите не заседават онлайн. Те могат да заседават дистанционно, но онлайн не е предвидено в закона. Само по отношение на колегите и на Пленума е изискването за онлайн излъчване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Нямаме съмнение за комисиите, че не е необходимо онлайн излъчване. Говоря за това, че комисиите биха могли да взимат решения и онлайн, които да бъдат предложени в дневния ред на Съдийската колегия. Това имах предвид, не става дума за онлайн.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Който има предложения, ще Ви ги дава и Вие ще ги включвате в дневен ред. Ако има дневен ред, ще ни уведомите и всеки вторник ще провеждаме. Кое му е сложното?

ЛОЗАН ПАНОВ: Точно това е поставеният въпрос. Не виждам никаква пречка във вторник да си провеждаме заседания, стига да има такива предложения. Още повече че следващата седмица трябва да проведем такова във всички случаи, защото по някакъв начин ние сме зависими от решението на Щаба в крайна сметка. Най-малкото трябва да се съберем за удължаване на срока, ако се стигне до това. (Намесва се Цв.Пашкунова: Следващата седмица е 7-ми април.)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само не можем да изслушваме председатели, защото това е нелепо.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Да, но това питат колегите. Доколкото имаме решение да провеждаме заседания онлайн, тях ще ги викаме ли да ги изслушваме?

ЛОЗАН ПАНОВ: Моето мнение е, че изслушването на административните ръководители е тема, която не е от толкова спешен порядък. В момента, в който извънредното положение отпадне, тогава вече ние ще се организираме и ще го правим. Тук говорим за спешни действия, които изискват нашата реакция. Според мен това е разумът на предложението. (Реплика: Точно така.)

Ако няма други предложения, тогава все пак за 7-ми април нека да имаме готовност. Сега се оказа, че всеки един от вас беше на разположение, за което ви благодаря. На 7-ми април нека да имаме готовност отново.

Разбира се, за да се включат в дневен ред конкретни точки и предложения, очаквам вашите предложения до четвъртък, за да мога евентуално да ги включа в дневния ред. Ако комисиите имат други предложения и са разгледали конкретни точки от дневния ред, ще ви

моля все пак да се прави по реда, по който това се правеше във време, което не е извънредно положение, по същия начин.

Колега Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само една молба имам. Ако може, всички материали да бъдат изпращани на имейлите ни, тъй като не всички имаме възможност да бъдем в сградата на Висшия съдебен съвет. Да бъдат изпращани и на личните ни имейли.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-н Чолаков! Днес взехме решение за начина на уведомяване и за начина на предоставяне на документи. Така че това е способ, който работи, и мисля, че това е решението в тази ситуация. А който има проблеми с това, трябва да сигнализира предварително в администрацията, за да може да бъдат отстранени. Но се надявам това да не се случи.

Ако няма други изказвания, благодаря ви още веднъж. Пожелавам ви приятен ден!

Закривам заседанието на Съдийската колегия.

Закриване на заседанието – 14. 15 ч.

Стенограф:

Зоя Костова

/Изготвен на 06.04.2020 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ